

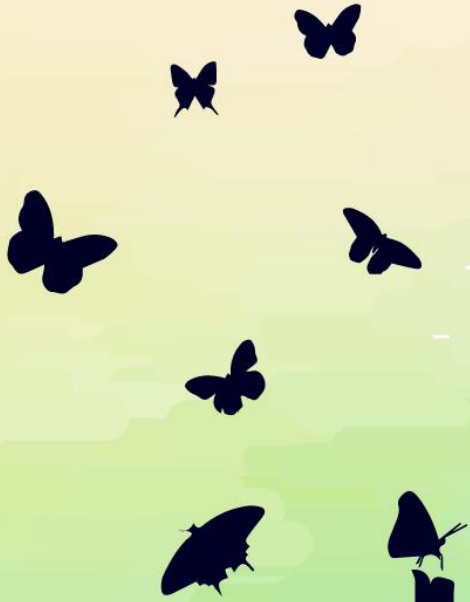

புலவர்
உருகத்தின் கிணைப்பு

மீன் இதழ்

பதிப்பு -10

01-03-2017

கோழிக்கறி வாங்குபவனின் சித்திரக்குறிப்புகள்

ஞாயிறுகளனைத்தும்

நொடிமுட்களில் அடிபட்டு

இறக்காத பொழுதொன்றில்

வியர்வைக்குமிழிகள் வெடிக்க

வியர்த்து கோழிபிடித்த

ஞாபக மதுரங்களையெல்லாம்

காலடியில் நசுக்கியபடி நிற்கின்றான்

உயிர்வாசங்கள் வீசுமிடத்தில்.

கழுத்தறுபட்டு கதறியபடி

மயிருதீர்கும் குடுவையில்

பிண்டம் வீழ்கையில்

கொய்துதிர்ந்த குலத்தின்

வடுக்களை எண்ணிக்கொள்கிறான்.

அறத்தோடுரசியபடி

அறுக்க முனையும் கத்தியில்

அய்யன் தீட்டிய

அரிவாள் மனையின் சுனையை

மழுக்கி

ஊசிதுவாரப் பிறப்பின்

சதைகளை வாங்கியபடி நகர்கிறான்.

அம்மியோடு நீண்டு சுருங்கி

அம்மை அரைத்தெடுத்த

குழம்புச்சாந்தினை

பல்பொருளங்காடியின்

கஜானாவுக்கு விற்று

முற்றும் அடைத்த

மசாலா பொட்டலக்கையோடு

வெளிவருகிறான்.

யார் வீட்டு மணமென வியந்த

ஊராரின் நாசிகளை

தன் வீட்டின் சுவர்களிலடைத்து

கழிவறையில் வீசும்

திராவக மணத்தோடு

உண்டு முடிக்கிறான்.

குருதி வழிந்த

நினைவின் எலும்புகளை

குப்பையில் கிளறிக்கொண்டிருந்தது

தெருக்காவலென்று!

--- சேலம் ராஜா

மீன் பிடித்து விளையாடிய

குளமெங்கும் நிறைந்திருக்கிறது

பறவைகளின் இறந்த இறகுகள்

களிமண்ணில் நாம் செய்கிற

உருவாரங்களுக்கென காத்திருக்கின்றன

நம் நடுகல் தெய்வங்கள்

அளவான ஆழத்தில் தாத்தாக்கள் வெட்டிய

கிணறுகள் நம் நீச்சலில் திளைத்திருந்த

காலமெல்லாம் இறந்த காலமாகிட

எத்தனை அடி இயந்திரத்தை

இறக்கிய போதும்

வெறும் புகையாய் வெளியேற

நீழலே கொடுத்துப் பழகிய வேப்பமரம்

இம்முறை பிணம் சுமக்கும் வேலைக்கு

கண்ணீரோடு தயாரானது

இந்தக் கோடையின் பாடலை

உரத்துப் பாடுகிறேன்

துளி நீரேனும் வாய்க்குமென்ற நம்பிக்கையில்

வாயேன் நீயும் வசந்தப் பாடலை துவங்குவோம்

--- க.அம்சப்ரியா

அவர்கள் தம்மைத் தாமே
தூய வெள்ளை வேட்டியென
கூறிக் கொண்டனர்

மேசை உடையும் பொருட்டு
தட்டி மகிழும்
கசடேறிய
செம்மறி கூட்டத்தினராயினும்
கொடிய நரியின் குணத்தைக்
கொண்டவர்கள்

ஐந்து வருடத்திற்கு
ஒருமுறை பூக்கும்
துந்நாற்ற மலரின் பெயரை
நீங்கள் அவர்களுக்கு சூடுதல் தரும்

ஆட்காட்டி விரல் நகத்தில்
நீலநீற நாமமிட்டு
நாட்டையே குத்தகைக்கெடுப்பதற்கு
முதுகுவளைய கரங்கூப்பி
புன்னகை உமிழும் அவர்களது முகத்தை,

அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில்
தொலைக் காட்சிகளில்
சொகுசு விடுதிக்குள் அடைபட்டு
ஆடிப்பாடும் கைதிகளாகவோ

நாளிதழ்களில் கிழிந்த சட்டையோடு
சிரித்த வண்ணம்
காட்சி தருபவர்களாகவோ
கண்டிருந்த நாங்கள்
நேரில் கண்ட நாட்கள்
எங்கள் ஒரு கரத்தின்
விரல் எண்ணிக்கையிலும்
குறைவென்பதை மறந்திருந்தோம்
இரு கரத்தாலும் காக்கித்ததை
வாங்கியடி வட்ட வடிவ

தட்டில் உறங்கும்
கற்பூரத்தின் தலையென ஆடும்
கடரில் அடித்து
சத்தியம் செய்கையில்...

எத்தனை மீருதுவானது
இப்புதிய காசிதம்
காய்ந்த எங்கள் குருதியின் நிறம்
வியர்த்து வழியும் உடலின் வாசம்
எவ்வளவு அழகானது
எங்களை நாங்களே பார்ப்பது
அனைத்தையும் மறந்து
மீண்டும் இறந்து மடிந்த
துற்சொப்பனக் காலத்தினுள்
மது அருந்தயபடி நுழைவது
எவ்வளவு போதையானது
எங்கள் இவ்வழகிய வாழ்வு..

--- குத்ரன் ரிஷி

முதிர்கன்னியின்
வாழ்வினைப் போலத்தான்
சில வகைப்பூக்களின்
நிலைமையும்..!

கடைசிவரை
கூந்தலைச் சேராமலேயே
வாழ்க்கை
முடிந்துவிடுகிறது !!

--- கவி. விஜய்

பெய்யும் பெருமழையென உன் பேரன்பில்
நனைந்து மணந்து சுகிக்கிறேன் மண்ணாக

--- அகராதி

இந்நாள் தொன்மமாகி
விட்டிருந்த இதனைப் போலொரு
எதிர்கால நாளில்....

பனைக்கணுக்களில்
தண்ணீர்ச்சொட்டு கொத்திக்
காகம்.... தாகம்
தணித்துக் கரைந்திருக்கும்....

சுழல்காற்று
அள்ளிப் போயிருந்த
புழுதியின்
மிச்சம் வழித்திருந்த
மண்டையோடுகளின் அருகில்....

நெகிழ்த்தொப்பி கழற்றியபடி
வரைபடங்கள்
உற்றுநோக்கிக் கிடப்பான்
ஒருவன்....

அவனின் இடதுமுலையில்
ஒருபள்ளம்
தீ துப்பி மண்விழுங்கி
மறையும்....

அவனும் சோழர்களின்
பாதுகாப்பு அரண்களென வியந்து ...
அபாயங்கள் உணர்ந்தவனாய்
தண்ணீர்க் குளிகைகள்
விழுங்கி
அப்போதைக்கு ஆசுவாசப்படுவான்...

மண்டையோட்டு

வழிப் பொந்துகளில்
எதுவோ
பதர்களாய்ப் பறந்திருக்க...
கைவிட்டள்ளி நெல்மணிகள்
கண்டறிந்ததாய்
சல்சா நடனமாடி அறிவித்திருப்பான்...

சோழகரா பாலைவன
ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்த
அவனுக்கு அடுத்த
அறையில்....

ஒரு வேதியியல் வகுப்பில்...
கார்பனின் இணைதிறன்
நான்கு.....

அதனோடு ஹைட்ரஜன்
சேர்த்த வினைத்திறனோ.....
நாற்பதாயிரம் கோடியென..

அழிவுக்கணக்கை
அறிவு புகட்டுதலென
போதனைகள்
நடந்து கொண்டிருக்கும்.....!!

--- கட்டாரி

பொதுக்கழிப்பறையில்
ஆபாச வாசகங்கள்
அழிக்கவே முடியவில்லை
வக்கிரம் நிறைந்த மனிதர்களின் மனதை

--- மு_சாத்தப்பன்

வெளிச்சத்திற்காக கருப்பை தரித்தவன்

தலைமயில்லாத புரட்சிக்கு
தற்காலிக வெற்றி தான்...
தாதுக்கள் இல்லாத தண்ணீர்கூட
தரமிறக்கப்படும்
அரசியல் சாராத அணி சேர்க்கைகள்
அமையும்போது
ஆயிரம் யானை பலமிருந்தாலும்
உங்கள் வலுவின்மீது வல்லினம் வந்து
எளிதாய் வீழ்த்திவிடும்....
அறிவீர்கள் நீங்கள்
அரசிலலில்லாமல் ஏதுமில்லையென்று...
அங்கே அரசியலாளர்களுக்கு
அனுமதி மறுத்திருந்தாலும்
நீங்கள் நடத்தியதனைத்தும்
அரசியல்தான் என்பதை
உணராமலில்லை உலகம்....
இளைஞனே...
விஞ்ஞானத்தகடுகள் கொண்டு
பெரும் கலகத்தை உருவாக்க முடிந்த உன்னால்
உலகம் உற்றுப்பார்க்கும்
தலைவனை உருவாக்க முடியாமல் போனது
தற்காலிக சோகமே...
உனக்குள் ஒளிந்துகொண்டிருந்த
அத்தனை பண்புகளும்
தலைமைக்கான
தகுதி வாய்ந்தவைதான் என்பதை
தாமதமாகவேனும் அறி....
இதுவரை அதனை
அறியாமலிருப்பதென்றும் அவமானமல்ல...
இனியும் அதனை
அடையாமலிருப்பதே அறியாமை...
வெளிச்சத்திற்காக
கருப்பை தரித்தவனே...
கூடிக்கலைவது தற்காலிக தவத்திற்கு

தரப்படும் பரிசாகவே பார்க்கப்படும்.....
கோரிக்கைகளின் வெற்றி மட்டுமே
திசைகளின் மொத்தத்தையும் தீர்மானித்துவிடாது....
எதிர்காலத்தின் விதைப்பும் அறுப்பும்
அடைக்கலமாகத்துடிக்கிறது. உனது கைகளில்...
இனியொருமுறை இதுபோல்
நிகழ்வது சாத்தியமென்றால்
சறுக்கல்கள் இல்லாத தலைமையை உருவாக்கு
இல்லையென்றால் நீயே
உருவாகு....

--- சந்துரு

அரிசி, பருப்பு உலர்த்தியிருந்த
முன் முற்றத்தில்;
மேயவரும் மயில்களை,
தொங்கும் காதின் தங்க பாம்படத்தை
கழட்டி வீசி விரட்டியபடி
கால்நீட்டி கிடக்கிறாள்
செட்டிநாட்டு கிழட்டு ஆச்சி;
மானுடம் வந்து புழங்க ஏங்கும்,
வெளவால்கள் வாசம்பண்ணும்
அந்த நாட்டு கோட்டையின்
முன் முற்றத்து ஒற்றை குண்டு பல்பின்
சன்னமான வெளிச்சத்தில்தான்
நானும், பெரியாச்சியும், சில மயில்களும்
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்
கொஞ்ச நேரம் கூடி வாழ்ந்திருந்தோம்....

--- கோ. பனீதரன்

கடும் வறட்சி
வற்றிய கிணறு
வெறிச்சோடிய நிலா.

--- மணிமாறன் (சாய்மாறன்)

பெண் என்னும் பேதை

ஆரஞ்சும் பச்சையுமாய்
அடர்ந்த பூக்கள்
நீலத்தில் பெண் மஞ்சள்
குளித்திடும்
இரத்த சிவப்பில்
சிவந்த செங்காந்தள்கள்
தமிழ்ப் பெண்களுக்கு
சேவை வெகு அழகு தான்

வெண் முத்துக்குவியல்கள்
விளையாடும் அதரங்கள்
சுற்றிலும் சுழன்று விரியும்
மான் விழி பார்வைகள்
எங்கெங்கிலும்
மனோரஞ்சித மணம்

பேருந்தின் வேகத்திற்கும்
அசையாத இவள்
நியூட்டன் விதிகளுக்கு
அப்பாற்பட்டவள்

எதிர்வினைகளுக்கு
சிரித்திடப் பழகாதவளாய்த்
தெரிந்தாள்..

மறந்தும் சிரித்திட
முயற்சிக்கவில்லை

நிச்சயம் அவள்
மணமானவள்..

--- கார்த்திகா அ

வற்றிய குளம்

பச்சை மீனையேத் தின்று
வாய்ச் செத்துப்போன கொக்கிற்கு
ஒரு மாறுதலுக்காய்
இலவச கருவாடு கொடுக்கும்.

ஆத்திரத்தில் தற்கொலைக்கு
முடிவெடுக்கும் அவசர முடிவுகளை
சற்று தள்ளிவைக்க நிர்ப்பந்தித்து விடுகிறது.

ஊரின் அழுக்குகளை கழுவதிலிருந்து
சற்றே ஓய்வெடுத்து கொண்டு
ஊர் மக்களை தள்ளிவைத்து
தவிக்கச் செய்யும்.

என்னிடம் ஒன்றுமில்லை
எல்லாம் அவன் செயல் என்பதுவாய்
எவருக்கும் புரியாத ஆழ்மனதின் தோற்றத்தை
வெளிப்படையாகக் காட்டி சில
மனிதர்களைப்போலவே
கையை விரித்து விடுகிறது.

மனிதனின் தாகத்தை எல்லாம்
குடித்தபின்பும் தீராத
தாகத்தோடு வானத்துடன்
தன் நில கையை ஏந்தி நிற்கையில்
யாசகனாகியும் விடுகிறது.

சேமித்ததெல்லாம் செலவானால்
சீரழிவு நிச்சயம் என்பதற்கான
சிறந்த படிப்பினை வற்றிய குளம்.

--- மெய்யன் நடராஜ்

பட்டப் பாழ்வெளியாகி கிடக்கிறது எல்லாம்

(சற்று முன்பு)

அன்பின் எடை கொல்லுமளவு
அதிகமாயிருந்தது

கண்களை துடைத்துக் கொண்டுச்
சொற்கள் தங்கள் கதைகளை
முடித்துக்கொண்டது

நீண்ட நாக்குகள் கொண்ட
வினாக்களின் மத்தியில் நான்
ஈர விழிப்பிதுங்கி நின்றேன்

நெடும் நான் வளர்ந்த
நம்பிக்கையின் வேர்கள்
தம் நிலப் பற்றை உதிர்க்கத் தயாராயின

என் மெளனம் பாவப்பட்டதாய்
நம் ஒவ்வொரு கண்ணிகளின் உறுதியை
பரிதாபமாகப் பார்த்தது

தன்னறியா அன்புக்கு
ஒரு கொடிய விசமுடைய சோற்றுருண்டை
ஒரே ஒரு பொய்யின் கைகளால்
விழுங்க கொடுக்கப்பட்டது

எனது இருப்பு நடுங்கியது

யாரையும் முழுதும் அறிதல் முடியாது
ஆயினும் இது என் இயல்பென
நீ நீயாகவே இருக்க
நான் நானற்றிருந்த காலம்
தொலைதூரத்தின் திடமற்ற கானலென
நினைவெங்கும் நெளிகிறது

(அதற்கு முன்பு)

நான் உன்னில் என்னளவைத் தாண்டி
ஒரு வண்ண நீசூற்றைப் போல
மீண்டும் மீண்டும் என் வாழ்வால்
நிரம்பி கொண்டேயிருந்தேன்

நான் உன்னை
என்னைத் தாண்டி நம்பினேன்
நீயும் உன்னைத் தாண்டி
என்னுள் இருக்கிறாயெனவும் நம்பினேன்

இனம் புரியாத கொண்டாட்டங்களோடு
நாமுற்ற என் வெளியெங்கும் வசந்தம்

ஒரு குறுந்தகவல் என சொல்லல் ஆகாது
நீஜமாக நீ காற்றைப் போலதான் வந்தாய்
என் தருணத்தினுள்

அந்த நொடிக்கு முன்பு தான்
நீ நீ
நான் நான்

--- முருகன்.சந்திரபாண்டியன்

திறப்பதும்
மூடுவதுமான
வேலையில் கதவுகள்
என்றுமே
அறையின் ரகசியங்களை
அடுத்தவர்களிடம்
சொன்னதில்லை
நல்ல நண்பர்களைப்
போலவே கதவுகள்...

--- கோ.சிவராஜன்

நவீன அரங்கில் ஓர் இளநீர் விருந்து

நீலா- அது தோன்றியபோதே
குளிர் பொழிய துவங்கிவிட்டது
உலகம் - அது தோன்றியபோதே
உலகமயமாகிவிட்டது

காற்றில் மிதக்கும் இசையும்
காற்றோடு தோன்றிய வேதங்களும்
காலத்தோடு வளர்ந்த மதங்களும்
திரைக்கடலோடிய வரலாறுகளும்
விரிந்து பின் சரிந்த ராஜ்ஜியங்களும்
கண்டங்களைக் கண்டறிந்த பயணங்களும்
யாத்திரிகளின் சரித்திரக் குறிப்புகளும்
நாடுகளைக் கடக்கின்ற நதிகளும்
துருவங்களை இணைக்கின்ற தொடர்புகளும்
நியூட்டனின் ஆப்பிரும் எடிசனின் மின் விளக்கும்
இதிகாச சாஸ்திரங்களும்: அவற்றின்
பின்னோடி பிரமிக்கும் அறிவியலும்
உலகமயமயமான உலகங்கள் ...

'களரி' போல் கை மாறிய கலைகள்
கொடுவாள்கள் கொள்ளையிட்ட சிலைகள்
வஞ்சகத்தால் புதையுண்ட இனங்கள்
வறுமையினால் குடிபெயர்ந்த உயிர்கள்
கிழக்கின் ஆன்ம சுகம் நூடும் மேற்கு
மேற்கின் அரை நீர்வாணத்தில்
மயங்கும் கிழக்கு..
காதலாய்க் கலந்துவிட்ட மொழிகள்
காணாமல் தொலைந்துவிட்ட கவிதைகள்
உலகெங்கிலும் வியாபித்திருக்கும்
இந்தியர்கள் : இந்திய நிறுவனங்கள்
இந்தியாவை மேய்ந்துகொண்டிருக்கும்

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்
விடைமயமான உலகங்கள் ..

உலகம் - அது தோன்றியபோதே
உலகமயமாகிவிட்டது

இதில் ,
அழுதுக்கும் நஞ்சுக்கும்
அமைதிக்கும் ஆர்பாட்டத்திற்கும்
பண்பிற்கும் பகட்டிற்கும்
இளநீருக்கும் பெப்சிக்கும்
இடையேயான வேறுபாடுகளைப்
பற்றிய கவலைகள்
உலகத்திற்கு இல்லை...
உனக்குதான்

அறிவாயா தம்பி...
உலகத்திற்குள் நீ இல்லை
உன்னுள் இருக்கிறது உலகம்

--- கவித்தாசபாபதி

அழுகையே உடுத்திக்
கொள்கிறோம்
மறைக்க திரைகள்
இல்லாதபோது
முகத்தின் வெளியில்
அறைகிறது
இருளில் சாத்தப்படும்
அழுக்கின் வெளிச்சம்

--- (x) ஐபீர்

குதிரைக் கோழிகள்

எங்களின்-

ஓட்டப் பாதையை

நீங்கள்தானே நிர்ணயித்தீர்கள் ?

கண்களின் -

இருபுறம் மறை வைத்து

பார்வையை நேர்படுத்தி

ஓடச் சொன்னதும் நீங்கள்தானே?

பரிசுகளை

இலட்சியமாக்கி

கடிவாளத்தை சுண்டி

விட்டவர்களும் நீங்கள்தானே ?

அஸ்வமேதம் நடத்த

ஆசைப் பட்டதும் நீங்கள்தானே ?

புஜபலம் -

பெருக வேண்டுமென

நீங்கள் இட்ட தீனியிலா ?

சிறகுகள்-

முளைக்கக் கூடாது என்று

போடப்பட்ட ஊசியிலா ?

தவறு எங்கே நேர்ந்தது ?

இலக்கை -

முத்தமிட பாயவுமில்லை..

கனவுகள் -

சிறகடிக்க பறக்கவுமில்லை..

மிஞ்சியது -

பந்தயக் குதிரை

கறிக்கோழி ஆனகதைதான்..

--- ஜி ராஜன்

நாடிக்குள் பாய்ந்த குருதி

கால்களுக்கு நடுவில்

கசிகின்ற போது

நான் தீட்டுப் பொருளானேன்.

எனில்

பிறப்பு தீட்டு

பிறப்பின் வழி வந்த வாழ்வு தீட்டு

ஆண் தீட்டு பெண் தீட்டு

மனிதம் தீட்டுப் பொருள்.

அணையாடையின்

அணைப்பில் கிடக்கின்ற கணம்தோறும்

கசிகின்ற குருதியில்

வெங்குருதி செங்குருதி

குருதிச் சிறுதட்டு என்வரையில்

அவர்கள் பார்வையில்

அசுத்தம் அபவித்திரம்

களங்கம்

இந்த நடுநிலை நாடிகள் நடுநிலையாய் இல்லை

அகண்ட கால்களின் மத்தியில்

சொருகப்படும்

வன்மத்தின் வழி

முதல் வழியும் குருதி

கற்பெனும் வக்கிர நதி

*பின்குறிப்பு -

இன்றுனக்கு விலக்கா?

இல்லை

என்றும் நான் விதிவிலக்கு

--- துவாரகா.வினோத்

எனதுவீட்டை நன்கு அடையாளம் அறிந்த
பெயர் தெரியாத கூர்க்காவின்
மாத சந்திப்பு இது...

பொன்முறுவலோடு
எனது வீட்டின் கதவை தட்டும்
அவர் கைகளுக்கு என்னால்
மாதம் பத்து ரூபாய் மட்டுமே
தர முடிகிறது..

நள்ளிரவு நேரத்தில்
கூர்க்காவின் தடி என் வீட்டு கதவை
இரண்டு முறை தட்டுவதோ
அல்லது அவரின் விசில்
சத்தம் என் வீட்டு தெருவை கடக்கும் போது
சற்று வேகமாகவே கேட்டதேயில்லை...

அவரின் வருகையை
இதுவரை உணர் முடியாத எனக்கு
அவருக்கு முன் வந்து போன
குடுகுடுப்பைகாரனின் சத்தம்
அச்சுறுத்தலின் தூக்கத்தை வரவழைத்துவிடும்

இரவில் வந்தாரா
வரவில்லையா யென்ற கேள்விக்குறி
அவரின் ஒற்றை புன்னகையில்
சிதைத்துவிடவே செய்கிறது...

இதுவரை எதுவுமே
பேசாத அவரின் வார்த்தைகள் தவிர
எல்லாமே பேசி நலம் விசாரிக்கும்
மெனம் அவ்வளவு அழகு...

அவரின் மாதந்திர சந்திப்பு
என்பது செயலில் பூத்த
புதுரோஜாவை பார்ப்பது போன்ற
அலாதியின்பம்...

பத்து ரூபாயோடு
எனக்கு சலாம் வைக்கும் கைகளுக்கு
எந்த கபட தன்மையையும்
உணராததேயில்லை நான்

மீண்டும்
அவரைகான அடுத்த மாதம்
ஏதோ ஒரு நாளில்
கையில் பத்துரூபாய் நோட்டை
சுமந்தவளாய்
நீன்று கொண்டிருக்க வேண்டும்

எனக்கான சலாம் அவரிடமிருந்து
பெருவதற்கு..

--- ஸ்டெல்லா தமிழரசி

மணலிலே வீடுகட்டி
சமையலறை ஒதுக்கி
கொட்டாங்குச்சியில் நான் சமைக்க
ஊதி ஊதி சாப்பிடுவ

நமக்குப் பிள்ளையாய் இருந்த
அந்த செம்பட்டை முடி
ரப்பர் பொம்மைக்கு
உடம்பு சரியில்லாமல்
டாக்டரிடம் அழைத்துப்போகச் சொல்லி
நீயே டாக்டராகவும் மாறிடுவ

விளையாட்டுக்கு சமைக்கச் சொல்லி
இன்றுவரை உண்மையில் சமைத்துக்கொண்டே நான்

விளையாட்டுக்கு ஊசிபோட்டு
டாக்டராகவே ஆகிட்ட நீ

--- அகதா

ஒரு தேநீர் கோப்பை

நுரைகளால் ததும்பி நிற்கிறது
ஒரு தேநீர் கோப்பை.
அதன் காதுகளின் வழி
பாந்தமாய் நடுவிரல் நுழைந்த நொடியில்
தொடர்ந்த மீத விரல்களும்
அதன் உடலைச் சுற்றிலும்
அன்பாகப் பற்றிக் கொள்கின்றன.
விளிம்புகளில் குவிந்த உதடுகள்
கோப்பையின் மேல் மெல்லப் பதிந்து
நுரைகளோடு தேநீரை உறிஞ்சத் துவங்கின.
உதடுகளுக்குச் சிக்காத சிறுதுளிர்ந்த தேநீர்
அதன் வெளியே வடிகிறது.
தேநீர் தீர்ந்ததால்
விலக்கிவைக்கப்பட்ட கோப்பையினை
ஈக்கள் மொய்க் துவங்கியதும்
முந்தைய பாந்தமான விரல்களில் இரண்டு
அதன் காதுகளைப் பிடித்துத் தூக்கிச் செல்கிறது.
மரணித்த எலியொன்றின்
இறுதிப் பயண நினைவைத்
தவிர்க்க முடியவில்லை எனக்கு.

--- ஆண்டன் பெனி

தூற்றிய நீங்கள் தான்
போற்றிப் பாடினீர்கள்
போற்றிய நீங்கள் தான்
தூற்றிப் பாடுகிறீர்கள்
இரண்டிற்கும் ஒரே நபர் தான்
நினைவில்லையா.?
காலத்தை திரும்பிப் பாருங்கள் காறித்துப்புங்கள் யார்
மேலென்று மட்டும் கேட்காதீர்கள்..!!

--- சு. மணிரத்தினம்

பழமை யிக்க
அந்தப் பள்ளியின்
எதிரெதிர்
வகுப்பறைகள்
பிரார்த்தனைக்கூடத்தின்
அடுத்தடுத்த வரிசை
ஆய்வுக்கூடம்
கலை மன்றம்
விளையாட்டு
மைதானம்
அடர்ந்தும்
அணிவகுத்தும் நிற்கும்
மரங்களின்
நீழல் மடிகள்
என...

மீளமாட்டாதவற்றின் மீதே
மிதந்திருக்குமிந்த
அறிவிலிமனமே
உயிர்த்தும்
உயிர்ப்புடனாயினும் நான்
உலவித்திரியக்
காரணமென்பதை
எவர்தாமறிவார்?

--- வளவன் கரிகாலன்

புத்தக மடிப்பில் புரியாதுறங்கும்
மயில் இறகொன்றின்
உறக்கத்தில் நீளும்
கனவொன்றில் ஓடிப்பிடித்து
விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது
உனக்கும் எனக்குமான
பள்ளிப் பருவம்

--- பதஞ்சலி

இடைத் தெரியாது
சேவை அணிந்தேன்!
கொஞ்சம் விலகாதா
என்று தவம் புரிகின்றீர்!

முலைகள் மறைத்து
மாராப்பு போட்டேன்!
காற்றில் பறக்காதா
என்று ஏங்குகின்றீர்!

அங்கம் பிடிக்காது
சுடிதார் அணிந்தேன்!
என்னை விடாது
தங்கமென உரசுகின்றீர்!

முழுவதும் மறைத்து
பர்தா அணிந்தேன்!
எட்டிப் பார்க்கத் துடிக்கின்றீர்!

நாகரிக ஆடைகள்
எடை தெரியாது உடுத்தினேன்!
அநாகரிகமாய் பார்க்கின்றீர்!

இன்னும் உடுத்த
வேறெந்த உடைகளும் இல்லை!
நீங்களும் என்னை
விடுவதாய் இல்லை!

ஆடை அணிந்தும்
அம்மணமாகிறேன்
உங்கள் பார்வையால்!

--- மீனா

அம்மாவுக்கு
அபூர்வமாய் சாமீ வரும்.
விஞ்ச் ஸ்டேஷன் அருகிலிருக்கும்
மகிஷாசுரமர்த்தினிதான்
என்பார்கள் காம்பவுண்டில்.

உஸ் உஸ்ஸென்று பெருமுச்செறிந்தபடி
அம்மா சொல்லும் வார்த்தைகளை
பயபக்தியோடு கேட்பார்கள்.

உனக்கு அடுத்தது பையன்தான்னு
கமலாக்கா மேல சாமீ வந்துதான் சொன்னது
என்று மரகதக்கா அடிக்கடி சொல்வார்கள்.

கற்பூரம் காட்டி சாமீ மலையேறியதும்
அத்தனை களைப்பாயிருக்கும் அம்மாவின்
முகத்தில் அபூர்வமானதொரு
களையிருக்கும்.

நேற்று
மகிஷாசுரமர்த்தினி கோவிலுக்கு போயிருந்தேன்.
கணகணவென்று மணியோசையுடன்
தீபாராதனை ஒளியில்
மகிஷாசுரமர்த்தினி மேல்
அம்மா வந்திருந்தது.

--- ஜி.சிவக்குமார்

அம்மாவை அதட்டும்
அப்பாவை
குனிய வைத்து
குதிரை சவாரி செய்கிறாள்
மகள்...

--- சுயம்பு

வண்ணங்களால் ஆன ஊருக்கு
வழி சொல்கிறது அந்த ஓவியம்;
அதன் ஒரு குவியத்தில் தோன்றிய வெளிச்சம்தான்
எனது புகலிடமாக இருக்க வேண்டுகிறேன்;
ஒரு சூழலும் ராட்டினத்தை போல் சூழலும் அதன் பாதை
எங்கு தொடங்கி தொடர முற்பட்டாலும் ஏதோ ஒரு
புள்ளியில் குழப்புகிறது;
அதன்மாயையில் கவர தலைப்பட்டவன்
சட்டென உள்நுழைகிறேன்;
அது என்னை முகமன் கூறி அழைக்கிறது;

வண்ணங்களில் குழைந்து வெளிச்சத்தில் திளைக்கிறேன்;
வண்ணங்களும் வெளிச்சமும்
மின்னி மின்னி மறைகின்றன;
சுழன்று சுழன்று என்னை சுழற்றுகின்றன;
சில வண்ணங்கள் கேளிக்கையூட்டுகின்றன;
சில வண்ணங்கள் போதையூட்டுகின்றன;
சில வண்ணங்கள் என்முன் கட்டுகளாய் விரிகின்றன;
இன்னும் சில வண்ணங்களுக்கோ குதிரை மனது;
இறுதியில் சில வண்ணங்கள்
என்னை காட்சிப்படுத்தி சிரிக்கின்றன;
அதன் மொத்த உலகமும் ஒரு பூதத்தின் வாய்க்குள்
இயங்கிக் கொண்டிருந்ததை பற்றி ஏனோ எனக்கு
கவலையில்லை...

--- வித்யா சிவலிங்கம்

நிலவென உறங்கிக் கொண்டிருக்கையில்
உன் நினைவுகள் என்னை
நட்சத்திரங்களாய்
எழுப்பிக் கொண்டே இருக்கின்றன
கனவிலும்

--- சுஜி முருகன்

கட்டண கழிப்பறை

இரும்புத்தகரத்தாலான
கிழிசல்களுடன்
கதவென்றைப்பற்றிய
அறையின் மேல்பகுதியும்
கீழ்பகுதியும் வெற்றிடம்கொண்டு
வாடிக்கையாளனின் முகமட்டும்
மறைத்தலானகழிவறையின் துருப்பிடித்த தாழ்பான்
கடந்தகாலத்தில் துளைகளுக்குள் பொருந்தி
நிகழ்காலத்தில் புகழுடியாதன் வயது
பல வருடங்களாகியது...
பான்பராக் குட்கா ஹான்சின் எச்சில் கறைகளும்
புகையிலையின் நெடிய வாடைகளின் வீச்சமும்
மஞ்சள் பூஞ்சையழுக்கேறி
உள்வாய் குழாயினுள்ளே
புகழுடியா பலமலக்கழிவுகளின்
மிதத்தலின் அருவருப்பிலும்
சாயங்கள் போனச்சுவரின்
மேனிகளில் தீண்டப்பட்ட
பெண்ணுடலுக்கான
வர்ணனைகளும்
சம்பாஷனைகளோடு
சில பெயர்களும்
தெளிவு வரைப்படங்களும்
அலைபேசி எண்களுமாய்
மென்புறுவலோடு ரசித்தபடி
படித்துக்கொண்டே
சிகரெட்டை புகைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்
மனிடெனாருவன்
கட்டணக்கழிப்பறையின்
நுழைவுக்கட்டணத்தின் ஐந்துரூபாயில் மனிதம்
மலங்களாகியது.

--- ராம் பெரியசாயி

நாளம் பிரித்தும்
தெரியவில்லை
உன்னையும் என்னையும்
எது
பிளவிடுகிறதென்பது.

சாத்தான்
என்கிறாய் நீ
கர்மவினை
என்கிறேன் நான்.

விதியது
என்பதுன் கூற்று
மதியது என்பதாய்
என் அவதானிப்பு.

உன் குரோதங்கள்கூட
அவனொருவனுக்காய்
என்பதில்
துவங்குகிறதுன் வாதம்.

அந்தக் குரோதங்களைக்கூட
அவனுக்காய் முடிப்பதில்
உள்ளதென் வேதம்.

துயிப் போர்களில்
கலைந்து போகிறது
எல்லாத் தத்துவங்களும்.

ஒரு
நிறைமாதத்துக் கர்ப்பிணியின்
வேதனைகளைச் சுமந்திருக்கின்றன
எத்தனையோ
நத்தை மனதுகள்.

கல்லறைத் தொழிற்சாலைக்கு
தாழ்ப்பாளிட முடியாமல்
இன்னும்
எத்தனை சாதலீகர்கள்
புறமுதுகிடப் போகிறார்கள்?

இந்தக் கவிதை
புரியலாம்
புரியாமலும் போகலாம்

புரிந்தால்
நீ புத்தனாயில்லை

புரியாவிட்டாலும் என்ன-
நீ அபுத்தனாயில்லை.

--- சுதந்திரன்

வீடு முழுக்க
நீரம்பி கிடக்கின்றன
அப்பாவின் நினைவுகள்

--- வண்ணைசிவா

இலையுதிர்ந்த மரம்
ஏக்கத்துடன் கடக்கிறான்
விதவை...

--- செ. செல்வமணி செந்தில்

சிறு சலனயின்றி ஓடும்
ஓர் ஓடையில் தெரிகிறது
ஆயிரம் புத்தரின் மனஅமைதி

--- பாரதி

தெரு மேடையில்
ஆடுவதற்கு முன் திரைக்குள்
அவன் ஒத்திகை பழகும் போதே
குரல் கேட்டு ஆர்ப்பரிக்கும் கூட்டம்
கையிலேந்திய மரக்கத்தியை
சுழற்றி சுழற்றி சிவன் வேடத்தில்
அவன் அடவு கட்டினால்
காற்றில் மிதக்கும் படகா
காணத்தில் மிதக்கும் உடலா
அந்த சிவனே கெட்டான்டா
என்பார்கள் பெருசுகள்
ஆறுகால பூஜையோடு
சிவன் நன்றாகத்தான் இருக்கிறான்
எங்கள் ஊரில்
இவன்தான் கெட்டுப்போனான்
நலிவடைந்த கலைஞனுக்கான
நானூறு ரூபாய் பென்சனில்
பொலிவிழந்து போனது
அவன் பிழைப்பு
திருமணமே செய்துகொள்ளாத
அவன் சொல்வான்
தான் கலியாணஞ் செய்து கொண்ட காதலி கலைதான்
என்று
நீரில் மிதக்கும் நீண்ட ஐடாமுடியை
அலைகள் தாலாட்ட ஒருநாள்
குளத்தில் மிதந்த
தெருக்கூத்து மகாராஜாவை
ஊரே சுற்றி நின்று
வேடிக்கை பார்த்தது
மின்னலை போல ஆடியபாதத்திலிருந்து
மின்சாரத்தை பருகிக் கொண்டன
மீன்குஞ்சுகள்
நிரம்பிய கூட்டத்தை கண்டதும்
நீர்த்திரைக்கு பின்னாலிருந்து
மானசீகமாக ஒலிக்கிறது
அவன் குரல்
தந்தானே தந்தானே என்று...

அவனுக்கு எதையுமே தராத சிவனே
அவன் ஆன்மாவுக்காவது
அமைதியை தா...

--- கார்த்திக் திலகன்

கந்தல் லுங்கி
அழுக்குச் சட்டை
நாடு விட்டு வந்த சலிப்பு
ஏசி கூறும் கடைக்காரர்களின்
வயது வித்தியாசமில்லாத
"டேய் சீக்கிரமா ஒரு டீ கொண்டா"
எல்லாமும் சேர்த்து
தலை குனிந்தே உலவுகிறார்கள்
பேக்கரியிலிருந்து கடைகளுக்கு
டீ சப்ளை செய்ய வருபவர்கள்...

ஸ்பெஷல் டீ என்று கேக்காமலே
செம்மையாக டீ இருந்த
நாளைன்றில் தோன்றியது...
இன்று "அண்ணா ஒரு டீ" என்று
கேட்டது...

--- உமா செந்தில்

உளி பேசும்
மொழி
சிலைகளுக்கு மட்டுமே
பரிட்சியம்

--- மு.ககுமாரன்

இந்நரவுடலை கொத்தப்போகும் கழுகுகளிடம்

தன்மீதே பொழியும்
தனது நீழலின் பொழுதொன்றில்
ஆகாயத்தின் நடு உச்சியில்
உறைந்திருக்கும்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அவரின்
கண்கள்
ஒடுங்கிப்போன இடையின் நடுப்புறத்திலிருந்து
வெண்திரவங்கள் மெல்ல சொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது
தன்னுடையதென்று அறிய முடியாதபடியான வாழ்வில்
சதைகளை பரிசளித்திருந்த வற்றிய புட்டங்கள்
நீள் வேலியின் முன்கம்பிகளில்
அணைந்தபடி இருக்கின்றன
தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் கைகளில்
மீதமிருக்கும் இலாபங்களை நக்குவதற்காக
44 ஆவது கிலோமீட்டரிலிருந்து ஓடிவரும் நாய்கள்
எரிந்துபோன அடவியின் மைய மரத்தில்
புகைந்தபடியிருக்கும் பொந்துகளைப் போன்றதான
நவதுவாரங்களை எச்சில் செய்யாமல் திரும்பினால்
ஆச்சரியத்தில் நொறுங்கிப்போக நெஞ்செலும்புகள்
எதிர்பார்த்திருக்கின்றன ஆவலோடு
எல்லாவற்றிற்கும் 'எல்லாம் வல்ல இறைவா'வென்று
மேல்நோக்கிய மனதைத் தூக்கியெறிந்து
இன்னொன்றாக பிறப்பிக்கப்பட்ட நேர்நோக்கும் மனதில்
இப்போது ஓடுவதெல்லாம்
வெங்காற்றின் மடியில் அறுந்து கொண்டிருக்கும்
இந்நரவுடலை கொத்தப்போகும் கழுகுகளிடம்
யாவரேனும் புரட்சிக்கான அர்த்தத்தை
கேட்டுவிடக் கூடாதென்பதே.

--- யோகன்

வேண்டாமென நினைப்பதெல்லாம்
வேண்டும் என்கிறது
குப்பைத்தொட்டி

--- கிரிஜா.தி

பெருமிருளில் உருளும் போது
பெரும் இருளைப் போலானதொரு கனவு,
பச்சோந்தியாய் மாறிய வனம்
இப்போது யானையின் நிறத்திலிருந்து,
மேடு பள்ளங்களின் வித்தியாசம் தெரியாத அந்த
வனத்துக்குள் நுழைகிறேன்,
கீழே விழும் அருவிகளின் அலறல் கேட்கிறது,
திடீரெனப் பெருகும் பெருங் காற்றினோசை வனத்தின்
கொட்டாவி போல் கேட்கிறது,
வாசலில்லாது போனால் இருளில் எந்த மலர்களுக்கும்
வித்தியாசமிருப்பதில்லை என தோன்றுகிறது,
மான்களும், சிங்கங்களும்
சில அடி இடைவெளியில் உறங்குகின்றன,
இருளில் வேட்டைகளற்ற வனம் எவ்வளவு
உன்னதமென்பதை ஆந்தையிடம் கேட்டுக்
கொண்டிருக்கும் போதே
கனா கலைகிறது,
கண் திறந்தபோது அதே இருளில்
வேட்டையைத் தொடங்கியிருந்தது மனிதக் காடு...

--- கார்த்திக் முருகானந்தம்

ஒரு நீள் பயணத்தில் தலை சாய்க்க தோளினிற்றி
சாய்கிறேன் சாளரக் கம்பியில்....

அந்தி வேளையில் காலாற நடக்கையில்
காற்று நிரம்புகிறது கைவிரல்களுக்கிடையில்....

இரவுகளில் இமைகளின் இடைவெளியை
விழி நீர் சுரந்து சமன் செய்கிறது....

வெகு நேர இரவுப் பொழுதுமானது
முடிவில்லா வான எல்லையாக....

--- அருண்குமார் ப ஆ

மின் இதழ் பதிப்பு- 10

01/03/2017

புத்தகங்களில் மட்டுமே
இருக்கின்றன...

எஜமானின்
நம்பிக்கை விசுவாசி...

சொந்தங்களுக்கு மட்டுமே
புதுமை காட்டும் அதன்
பக்கங்கள்...

செல்வத்திற்கு மட்டுமே
செவி சாய்க்கும்
சிறப்பு...

அதிகார வர்க்கத்திற்கு
அடிபணிந்து நடக்கும்
செல்லபிள்ளை...

ஏழைகள்
நுழைய முடியா
அதன் வாசல்கள்...
பணவாசனை பட்டாலே
தானாக திறக்கும்
தந்திரம் தெரிந்தவை...

தன் கண்முன்னே
நடக்கும் நடகங்களை
காணமுடியாமல் தான்
நீதி தேவதையின்
கண்களில் கூட
கருப்பு துகில்...

வேடம் போட்ட
வேடதாரிகள்
வீதியில் வலம் வர,
உண்மை
மட்டுமே தெரிந்த

பல நீதிகள்
கல்லறையினுள்
மௌனமாக... ஆம்

புத்தகங்களில் மட்டுமே
இருக்கின்றன நம் நாட்டு
சட்டங்கள்...

--- நந்தா

வேறொன்றுமில்லை

மிதமிஞ்சிய பொழுதுகளில்
மீளாத்துயரொன்று
நினைவு பியானோவை மீட்டி
வர்ணிக்க முடியாத
கதம்ப இசையை மீட்டியது.
தன்னந்தனிமையில்
தவித்திருக்க முடியாமல்
நடுங்கிக்கொண்டே
நாதஸ்வரம் வாசிப்பது எப்படியென
குளிர்க்கு ஆடும் பற்களுடன்
முனங்கல் ஓலிகளும் சேர்ந்து விவரித்தன.
பிரிந்தும் பிணைந்தும்
விலகியும் விலக்கியும்
நினைவுகள் கூடுவிட்டு கூடு பாய்ந்தன.
குழப்பமேதுமில்லாமல்
இதுதான் அதுவென்றும்
அதுதான் இதுவென்றும்
கள்ளத்தனத்தில் கடவுளை உணர்ந்து
காமத்தைப் புறந்தள்ளி
காதலைப் பிழிந்த
நிகழ்வு நடந்ததே தவிர
வேறொன்றுமில்லை.

--- மனோ ரெட்

அவன் நிற்கிறான்

சாலையின் திசையினூடாக
அவன் உன்னையே
பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடும்
சினத்தின் சிங்காரத்தில்
தீக்கனலாய் நீ தவிக்க நேரும்...

இரு...சற்று இரு...சொல்கிறேன்..,

உன்முக பிம்பத்தில்
சிதைந்துப்போன அவனின்
தங்கை நினைவுகளால்
அவன் பார்வை முழுகலுக்குள்
நீ சிக்கியிருக்கலாம்...

குடிகார தந்தையின் போதையால்
இளம்வயதில் இவனை விட்டு
இறந்துப்போன தாயின் அழகு
உன்னிடம் அவன் மீளாக்கம்
பெற்றிருக்கலாம்...

பிஞ்சு ஒன்றை சீரழிக்க சீரியவனை
சிதறடிக்க வைத்த
வீரங்கனையை அவன்
உன் வடிவில் கண்டிருக்கலாம்

அதற்குள் அவசரப்பட்டு
அவனை தவறான கண்ணோட்டத்தில் காணும் உன்னை
பரிவேடு பார்ப்பவன் அவனென்ற எண்ணம் ஏன்
தோன்றவில்லை உனக்கு...

புத்தி பேதலித்து இப்படித்தான்
சாலையில் அடிக்கடி நிற்குமவனை
அணைத்தவாறு அழைத்துச்செல்லும் அவன் காதலி

நம்பிக்கையுடனே வாழ்கிறான்
தன்னையும் ஒருநாள் அவன்
பார்ப்பானென்று...

--- அகன்

மழைக் காலிருட்டு

எந்தக் கிளை
எந்தக் குரங்கு
தாவல்கள்
தொடர்கின்றன

தூங்கி விட்ட
வியாபாரிகள்
தொப்பிகள்
குரங்குகள்
கையில்

தாவும் குரங்குகள்
தவறி விழ கூடும்.

மரங்களிலும்
நம்பிக்கையில்லை
குரங்குகளிலும்
நம்பிக்கை இல்லை

தொப்பிகள்
தொலையாமலிருக்க
பிரார்த்திக்கின்றனர்
வியாபாரிகள்

--- மீயாழ்

என் பிஞ்சு அங்கங்களுள்ள என்னில் எதை
புணர தடவுகிராய்
மார்புகளும் புடைத்திருக்கவில்லை
இடையும் மெருகேறியிருக்கவில்லை
மாதவிலக்கும் வரும் வயதும் எனகில்லை
உடல் தெரிய அரைகுறை ஆடை அணியவில்லை
கண்ணால் கவர்ச்சி வலை வீசவில்லை
ஆணினித்தை பழிக்கவில்லை
பெண்ணியம் பேசவில்லை
புரட்சி காரியும் நானில்லை
அகங்காரமும் கொள்ளவில்லை
ஆணவ செருக்கும் எனக்கில்லை
தீயிர் பேச்சும் பேசவில்லை
சரிசமமும் கேட்கவில்லை
பெண்ணுரிமை சட்டமும் பேசவில்லை
பெண்ணிய கவிதைகளும் எழுதவில்லை
அடக்குமுறை பற்றியும் உரையாற்றவில்லை
பெரியாரிசமும் உணர்த்தவில்லை
எதிர்த்து பேசவும் தைரியமில்லை
சாதி கலவரமும் நடக்கவில்லை
இன சண்டைகளும் வரவில்லை
மதமும் மாறவில்லை
இலங்கை பெண்ணும் நானில்லை
நுனி நாக்கு ஆங்கிலமும் பேசவில்லை
நடுஇரவில் எங்கும் செல்லவும் இல்லை
திங்க சோறும் கேட்கவில்லை
பழைய உடுப்பும் தேவையில்லை
பணங்காகம் திருடவில்லை
கலவி குறித்தும் அறிந்திருக்க வில்லை
சூழ்நிலை தாக்குதலும் நடத்த தெரியவில்லை
ஏன் என்னை தவறாக நெருங்குகிராய்
வன்புணர்வு செய்ய முயற்சிக்கிராய்
என் பிஞ்சு அங்கங்களுள்ள என்னில் எதை
புணர தடவுகிராய்.

--- சீதா

அந்த இரயில் பயணத்தின்
ஹலோக்கள்
இஞ்சிமரப்பாக்கள்
பாப்கான்கள்
பத்தே நாட்களில் ஹிந்தி புத்தகங்கள்
குறையொன்றுமில்லை பாடல்கள்
சமோசாக்கள்
ஊர் பெருசுகளின் சோகக்கதைகள்
இவை எதுவும்
கேட்டபாடில்லை
பிச்சைக்காரியின் பாலைமுகும்
முளைக்காம்புகளின்
மீது கண்வைத்திருக்கும்
காமுகனுக்கு ...!

--- கார்த்திக்

நான் மறந்தேன் மூச்சிழுக்க
என் நுரையீரல் மறக்கவில்லை
நான் மறந்தேன் துடிக்க
என் இதயம் மறக்கவில்லை
நான் மறந்தேன் காட்சிகள் காண
என் விழித்திரை மறக்கவில்லை

நான் மறந்தேன் கண்காணிக்க
அவை எதை கவாசித்தன
அவை எதற்குத் துடித்தன
அவை எதைக் கண்டன என்று

தொடர்பற்று தொடரும் நிலை
அவை அவையாய் நான் நானாய்

--- முரளி

எது நம் உண்மை முகம்

எத்தனை முகங்கள் நமக்குள்ளே..!
எத்தனை மனங்கள் நமக்குள்ளே..!!

ஒப்பனைக்காய் பல முகம்..
கற்பனையாய் பல முகம்..

காரியம் சாதிக்க..
காக்காய் பிடிக்க..

ஆள் பிடிக்க..
அன்பை வடிக்க..

ஆதரவு தேட..
அதட்டலைக் கொட்ட..

அழுது ஓய..
ஆதரவாய் சாய..

அடியோடு வீழ..
ஆணவம் தள்ள..

என
நம்மை கழியும்
ஒவ்வோர் பொழுதிலும்
வேறோர் முகம் கொண்டு
காரியம் சாதிக்கும்
கச்சித நடிகர்கள் நாம்..!

எத்தனை முகங்கள் நமக்குள்ளே..!
எத்தனை மனங்கள் நமக்குள்ளே..!!

ஒப்பனைக்காய் ஒரு முகம்..
கற்பனையாய் பல முகம்..

இப்படியே கலைகிறது..
மொத்தமாய் தொலைகிறது
நம் காலங்கள்..!

இறுதியில்
ஒப்பனையும் கற்பனையும்
மொத்தமாய்
மீறிப்போய்
போலியாய்
மாறிப்போகுமோ
நம் முகங்கள்..?

எதுவெப்படியோ
நமக்கே நமக்கான
நீஜ முகத்தை
மொத்தமாய் உணர்ந்தவர்
ஒருவருமில்லை..!
நம்மையும் சேர்த்து..!

--- Abbas Al Azadi

பறக்கச்
சொல்லித் தருமாறு
கேட்டேன்.
இறைவனை யாசித்து
றெக்கை
வாங்கி வரச் சொன்னது
பறவை.

--- கோ.வசந்தகுமாரன்

நீலவழிப் பார்வை

நீலவழிப் பார்வையிலே
நீம்மதியைக் கெடுத்தவளே!
கோலமயிலாய் வந்துதினம்
கூர்அம்புத் தொடுத்தவளே!

விழிவீச்சில் உன்னிடத்தில்
விழுந்துவிட்டேன் பொன்மாளே!
மொழிப்பேச்சில் தித்திக்குதே
மோகம்தரும் செந்தேனே!

பிறைநீலவாய் முகமதனை
பிரியமீன்றி மறைத்துவிட்டு
குறைநுதலால் பதில்கூறும்
கொஞ்சம்விழி பெண்ணழகே!

பஞ்சுபோன்ற கன்னமதைப்
பார்க்காமல் ஒளித்துவிட்டு
நெஞ்சமதைப் பதைக்கவைத்தாய்
நெருஞ்சிமுள் பார்வையாளே!

உன்னில்வளர் மேனியிலே
ஒருபகுதியே பார்த்ததாலே
கண்செய்த புண்ணியம்தான்
காலமுழுதும் பேரீன்பம்.

ஓரவழிப் பார்வையிலே
ஓராயிரம் வினாவைத்து
சாறுபிழி சக்கையாக
சடலத்தை மாற்றிவிட்டாய்.

முழுமுகத்தைக் காட்டிவிட்டு
முழுதாகப் பார்த்திடுவேன்.
பழுதில்லா வாழ்க்கையிலே
பலகாலம் வாழ்ந்திடுவேன்
--- அ.முத்துசாமி, தாரமங்கலம்

நான்கு இடலிகளை
பார்சல் கட்டி வாங்கிக்கொண்ட
வடக்கத்தி பெண்ணின்
சிவந்துமெலிந்த இடதுதோள் மீது
வடைகேட்டு அழும்
ஒரு சிறுமி சாய்ந்திருக்கிறாள்

பனியைப்போன்று
கண்ணீர் ததும்பியிருந்த அதன்
மல்லிகை மொட்டுக்
கண்களைப்பிடுங்கி
அவள் அம்மாவின் கூந்தலில் சூடி
எனதறைக்கு
அழைத்துப்போகிறேன் நான்.

கண்களற்ற அக்குழந்தை
உங்களிடம் கைக்குட்டை
விற்ப்பு வரும் போது
அழுக்குத்தெரியாத நிறம் தேடுவதுபோல்
அவள் கைகளைத்தொட்டுத்தடவி
ஒன்றை வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்

கைக்குட்டை நல்லது சமயத்தில்
முகத்தை மறைத்துக்கொள்ளவும்

--- நீலாகண்ணன்

வற்றி போன மார்பகம்
சுரந்து கொண்டே இருந்தது
அன்பு

--- சாண்டில்யன் விவேகானந்தன்

இருகரைகளின்..
இடைவெளியை..
அதிகப்படுத்துகிறது
அடித்தோடும் ஆற்று வெள்ளம்..

வறண்டக் கோடைகளில்தான்..
கரைகள் இணையும் போலும்..

கரைகளை ஒட்டிய
கதைகளின் கறைகளை..
கழுவிய ஆற்றான்று
கடலில் தலைமுழுகிக் கொள்கிறது.

கரைகளுக்கும் சாதியுண்டு..

ஒருகரையில் ஸ்நானமெனில்
மறுகரையில் ..
எருமைகளுடனே ஒரு கூட்டுக்குளியல்..

இடுகாடு மயானம்
சடுகாடு சமரதி என..
கரைகளும் காத்துக்கொள்கின்றன
சாதிய அடையாளங்களை.

குடமுழுக்கு நீருக்காய்..
குடங்கள் முழுகுகையில்..
சிதைமுட்டிய ..விறகொன்று
மறுகரையில்.. நனைகின்றது..

நீர்த்தொலைத்த கரைகள்..
மிகவும் நெருங்கிவிடுகின்றன..
ஈரம் இல்லாத
ஆற்றின் வழித்தடத்தில்..
வெட்டிக்கிடத்தப்படும்..
சடலங்களின்ய..ரத்தத்துளிகள்..
துளியாற்றென்றே
ஓடி உலர்கின்றது..

இப்போதெல்லாம்..
ஆறுகளுக்கும் சாதி இருக்கின்றன..

--- சிந்தா

நீண்ட நாட்களின் பின்னர்
உன்னைச் சந்திக்கிறேன்
பெருமணற்பரப்பில்
பழைய நம் நாட்களை நினைவுகூர்ந்தபடி.
பழையபடி என் தோள்களைக் கட்டிக்கொள்கிறாய்
பழையபடி நாம் நெருக்கமாகிறோம்
பழையபடி தூரவானத்தை ரசிக்கிறோம்
பழையபடி நெடுநேரம் கதைக்கிறோம்
பழையபடி நான் மறைத்துக்கொணர்ந்த
ஒற்றை மலரைப் பரிசளிக்கிறேன்
பழையபடி உன் விழிகளில் மலர்கின்றன
நூறு மலர்கள்
நேரமாகிவிட்டதென சொல்லிவிட்டு
உன்னை நீங்கி கொஞ்ச தூரம்
கடந்து திரும்பிப் பார்க்கிறேன்
ஆயிரம் அலைக்கரங்களை
ஆட்டி விடைகொடுத்து மறைகிறாய்
நட்ட நடுக்கடலில்

--- இரா. பூபாளன்

மழலையர் உலகம்

இழுத்த இழுப்புக்கெல்லாம்
வந்துவிடுவதால் தான்
குழந்தைகள் ஒருபோதும் வெறுப்பதில்லை....
பொம்மைகளை...

--- அகத்தியா

நீ ஊருக்கு போயிருந்த நாளில்

நீயற்ற அந்நாளுக்கு உயிர் கொடுக்க
நம் காதல் கதையை
அதன் நரசியில் ஊதி
உயிர்ப்பூட்டுகிறேன்

நான் பலகீனமான நாட்களில்
நீ சமைத்த நிமிடங்கள்
நீ அரைத்த மருதாணியில்
என் கைகள் சிவந்த தருணம்
இன்னும் இதயாதி இதயாதி நிகழ்வுகளை
அந்நாளுக்கு ஆபரணமாக பூட்டி அழகு பார்க்கிறேன்

நாம் அரங்கேற்றிய
காரசாரமான சண்டைகள்
இனிப்பான சண்டைகள்
என அத்தனையையும்
அந்நாளுக்கு அசைபோட கொடுக்கிறேன்

உதடு சுழித்து
புருவமேற்றி
பார்வையை ஆழ தாழ்த்தி
இருக்கி பதித்து
மென் நகையை கசிய விட்டபடி
"ச்சீ...ப்போ"
எனும் உன் சிறு மந்திரத்தைக் கொண்டு
அந்நாளுக்கு மணமுட்டிக் கொள்கிறேன்

நீ ஊருக்குப் போன நாளில்
ஆணியிலாடும் உன் அழுக்கு சட்டைக்கு
உயிர் வந்துவிடுகிறது...

போன காதலர் தினத்தில் நீ கொடுத்த
மஞ்சள் ரோஜாவின் இதழுக்கும்
உன் உதட்டின் ரேகைதான்...

உன் வரவை எதிர் நோக்கி
என் பார்வை ஊடுருவும்
சன்னல் கம்பிகளில்
பூக்கள் முளைக்கிறது...

என்ற பல அதிசயத்தையெல்லாம்
நீ வந்ததும் உன்னிடம் சொல்ல நினைத்து
உன் மீது கால் போட்டு உறங்கும்
பாணியில் படுத்திருக்கிறேன்
வாசலில் அழைப்பு மணி
நீதான் எனத் தெரியும்
இப்போதைக்கு
என் வேண்டுகுறியெல்லாம் ஒன்று தான்....
இன்றாவது ஒரு ஐந்து நிமிடம்
கோபமாக இருப்பதுபோல்
நடிக்கும் வலிமை கொடு கடவுளே....

--- டயானா

அற்புதக் கவிஞர்தான் நீங்கள்
அதிலொன்றும் ஐயமில்லை எங்களுக்கு .
அரியவகைக் கவிதைகள்தான் உங்களுடையவை
அதிலும் சந்தேகமேயில்லை என்றும் .
எனினும் நீங்கள் வாசிக்கும் கவிதைகளும்
அற்புதமாகவே இருக்க வேண்டுமென்ற
உங்கள் எதிர்பார்ப்புதான்
கொஞ்சம் அதிகமாகப் படுகின்றது எங்களுக்கு .

--- சுப்ரா

பகலெலாம் உள்ளூறைந்து
இராக்களில் வெளிப்போந்து
ஒரு கோழியின் எடையில்
மனக்கிளைகளில் அமர்ந்து
ஆகம்பிடத தசையசைப்பாய்
கனன்று உறுமும்
காமுக மிருகத்தின்
தலை சீவிப் பொங்கும்
குருதிதனைக் கையிலேந்தி
வெதுவெதுக்கும் உணர்வினை
நழுவிப் போக விடாமல்
அதே சூட்டினாடு
கூர் நகங்களை அழுந்தத் தேய்த்து இராவி
அடர் உரோமங்களைப் பிய்த்து
மெல்லியதாய் வயிற்றினருகே
நீள் கோடிட்டுப் பிளந்து,
விரல்களால் துழாவி,
மேல் நோக்கிச் சென்று
இதயம் எனும் பொருள்
இருக்கிறதா வெனச் சோதிப்போம்
வா.

*ஆகம்பிடதம்
மேலும் கீழுமாகத் தலையசைத்தல்.
சம்மதிக்குங்குறி காட்டும் முகம்

--- வேதா_நாயக்

நடக்க, எத்தனிக்கும் குழந்தைகள்
பறக்க எத்தனிக்கும் பறவைகள்
அவர்களை,
அறியாமற் பதிக்கின்ற
ஒவ்வொரு அடியிலும்
பிறக்கிறது மற்றுமொரு வானம்...

--- சஹானா சஹானா

நற்றிணையே நாணமென்ன? நானிருக்க அச்சமென்ன?
நானிலமே உறங்குதடி நல்மனமோ நொறுங்குதடி
நீத்திரையே இல்லாத நினைவுகளின் நாணத்தில்
நோகாத ஆசையெனும் நோயினிலே நான் விழுந்தேன்

முத்தத்தின் மோகமிங்கே முனகல்களின் மோதல்களாய்
மழையாகி நிலம் நுழைய மொழி மறந்து இளகுகின்றேன்
மொத்தச் சிலை யழகே..மோகத்தின் மென்னழகே..!
முத்திரையை நான் தரவோ நாணத்தைத் துரத்திடவோ..?

ஈரடியில் எனை நெருங்கி இறுக்கமதைத் தெரிவித்தாய்
ஈரடிக் குறளருமையை இதயத்துள் உணர வைத்தாய்
எள்ளளவும் துன்பயில்லை என்னுலகே நீதானே..!
ஏகாந்தம் எனக்கென்று ஏதுயில்லை என் தமிழே..!

மலையழகும் மாருதமும் மன்னன் எனை மயக்கவில்லை
மார்யீது பட்டாடை பாரமதை உணரவில்லை
தேரேறிப் போனாலும் தேவதையே உன் நாணம்
தெள்ளுதமிழ்த் தேனிசையை தினம் கொணர்ந்து
கொடுக்குதடி

வெண்ணிலவே இங்கிருக்க வானத்திலே ஒளியுயில்லை
மெல்லிசையாய் ஆற்றினோசை மனதை வருடவில்லை
மன்னனாக நானிருந்தும் மடையனாகிப் போகின்றேன்
மாவீரன் நானிங்கே உன் நாணத்தில் தோற்கின்றேன்

--- க.அர.இராசேந்திரன்

வெளிச்சத்தில்
வெளியே வருகிறது
நீழல்

--- முத்து.விஜயகுமார்

நெடுஞ்சாலையில் படிமமான நாயின்மேல்
உன் வாகனத்தை ஏற்றாதே
எழுந்து லொள் லொள் என குரைத்துவிட்டு
மறுபடியும் ஆழ்ந்து துயில போகும்

பிளாட்பார்யில் மரித்தவனின் உதட்டில் மொய்க்கின்ற
ஈக்கள் மாறி அமர்கையில்
மெல்லியதாய் புன்னகைக்கும்
அந்த முகத்தினை பாரேன்

ஞாயிறு கசாப்பு கடை ஆட்டின் கண்கள்
என் பூச்செடிஓயர்கூடையின்
பசுமையையே பார்க்கிறது
அது மேய்வதற்குள் கறிக்கடையிலிருந்து
திங்கட்கிழமைக்குள் நகர்ந்துவிட வேண்டும்

ஆதிக்கத்தால் குதறப்பட்ட யுவதியின்
கசியும் யோனியை ஒரு முனையால் மூடி
மறுமுனையால் மாற்பை மறைக்கிறது
லிசும்பும் துப்பட்டா

ஆன்மா ஓய்ந்த பின்னும்
ஏதோ ஒன்றினால் மெய்யில் இயக்கம்
நிகழ்கிறதா என்ன

சாம்பல் தடவுகையில் உம்மென இருந்து
குழம்புச்சட்டிக்குள் வந்தவுடன் துள்ளும்
விரால் மீன்
என் நாவினில் கரைவதை பார்க்கிறாய்

சில நொடிகளுக்கு முன்
இதில் கரைந்த சயனைடு குப்பியை
உனக்கு தெரியாதுதானே..

--- அன்பில்பிரியன்

நான் சில நூற்றாண்டுகளாக
ஓர் குளம் வளர்த்துவந்தேன்
அது எவ்வளவு அமைதி
ஆனாலும் நான் நிறைய
சப்தங்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறேன் என்றது, மேலும்
நிறைய பேர்
நிறைய மெனக்கற்களை கொண்டு
என் மெனம் கலைத்திருக்கிறார்கள்
அவர்களின் அத்தனை மெனங்களையும் நான்
அறிந்திருக்கிறேன்
நிறைய மெனங்கள் சப்தங்களாலும்
சில மெனங்கள் கண்ணீராலும் ஆனவையென்றது
என் மெனம் கலைத்த கற்களுக்கு
நிறைய கதைகளுண்டு
அவைகளின் மொழி ஓர் பேரமைதி,
தனிமையை கொண்டாடுகிற
ஓர் புன்னகை போன்றது மெனம்.

நான் நிறைய மெனங்களை கொண்ட நேரமொன்றில்
இக்குளத்தினருகில்
அமர்ந்திருப்பேன் அதன் மெனங்களுக்கு சப்தமுண்டு
அது ஓர் சிறு இசைபோன்றது
மேலும்
நீ தூக்கியெறிகிற
உன் மெனக்கற்கள் என்னை
முத்தமிடுவதாக சொல்கிறது

நான் என்றாவது அக்குளத்திற்கு
நிறைய இரைச்சல்களையும் கொஞ்சம் கண்ணீரையும்
கொண்டு செல்வேன்
அப்போது நிறைய நிறைய
முத்தங்களை கற்களாக எடுத்துச்செல்வேன்
எனக்கு இந்த இரைச்சல் பிடித்திருக்கிறது
இந்த குளத்தை இன்னும்
நிறைய நிறைய

--- வினோத்

ஆழமாக யோசிக்க கற்றிருக்கிறேன்
ஆனாலும் அதன் எல்லைகளை
நோக்கி கால்களை நகர்த்த
பயமாகவே இருக்கிறது

நான் எதை எல்லாம்
வாழ்கை என கருதினேனோ
எதை எல்லாம்
மகிழ்ச்சி என எண்ணினேனோ
அது அனைத்தையும்
எந்த காரணமும் இல்லாமல்
அழிக்க தூண்டுகிறது
அந்த ஞான நிலை

சரியாய்
ஆற்றிலும் சேற்றிலும்
ஒரு கால் வைத்திருக்கிறேன்
சேற்றிலேயே இரு
காலம் வரும் என சாத்தானின் பாம்பு
கழுத்தை சுற்றியபடி வேதம் ஒதுகிறது
அதன் மகுடிக்கு வீழும் ஏவால் போல்
ஆப்பிளையே நோட்டமிடுகிறது
பல நேரங்களில் மனம்

இருந்தும் என்னையறியாது
பலநேரங்களில் நான் புத்தனுக்கும் ஏசுவுக்கு கூட
சரிசமமாய் மாறி இருக்கிறேன்
இல்லையேல்
அதே புத்தனுக்கும் ஏசுவுக்கும் சாத்தானுக்கும்
சவால் விடும் வேறு ஒரு நிலைக்கும்
தாவியிருக்கிறேன்
அந்த ஆழ்ந்த சிந்தனையில்

நான் விரைவிலேயே
எதுவாகவோ அவதாரம் எடுக்கலாம்
அல்லது எங்கும் தென்படாத
அந்த எல்லாமாகவும் மாறலாம்

ஆதால் தான் அஞ்சுகிறேன்
பல முறை கெடுக்கிறேன்
யோசிக்கவும்
அந்த ஆழ்ந்த யோசனைகளிடமும்

--- கி.கவியரசன்

கூடாரத்திற்குள் நுழைந்த
ஒட்டகத்தின் தலையை வெட்டிவிட்டு
ஒட்டகத்தை மீட்டு விட்டதாகச் சொல்கிறான்,
நீழல்கள்தான் தன்னை மிதித்திருப்பதாக
குற்றம்சாட்டிய அதேவேளையில்
வாளின் கூரால் சதைத்துவிட்டுச் சிரிக்கிறது
அசுர நீழலென்று...
விறைத்துக் கிடக்கும் மருள் விழிகளினுள்ளே
உருண்டு வரும் இறந்தகாலம்
நிகழ்காலத்தின் கூற்றுகளைச் சரிக்க,
ஆன்மாவை அடக்கிக்கொண்ட அவ்வுடல்
உரமாகி விருட்சமொன்றை விளைவிக்கிறது,
அதில் பூத்த தளிர் தழைகளை மேயும்
ஆட்டுக்குட்டியும்
தலையிழந்த ஒட்டகத்தை நினைவில் மீட்டி
நீழலை மிதித்து நடக்க,
யாரோ ஒருவன் கூவிக் கொண்டே சொல்கிறான்,
உண்மைகள் விற்பனைக்கென்று...
அவன் பின்னால்தான் சொல்கிறது உண்மையும்
பொய்களைக் கூடையில் சுமந்து கொண்டு

--- முகமதுபாட்சா

இரட்சியுமென் பரமபிதாவே...
உலம சமாதானம் வேண்டி
உங்கள் ஓலை தாங்கி வந்த
வெண் புறாக்கள் இவ்வடர் வனத்தில்
சிக்குண்டு தவிக்கின்றன...

கிழக்கு - மேற்காகவும்
மேற்கு - கிழக்காகவும்
வடக்கு - தெற்கெனவும்
பறந்து படபடத்து சிறகுகள்
சீதைவுற எழ இயலாத
சூழலில் கண்களில் நீர்வடிய
கண்டு கலங்கிவிட்டேன்...

கரம் ஏந்தி சீதைந்த சிறகுகளை
சீர்செய்து வடுயெங்கும்
மருந்து பரப்பி பாதுகாப்பு செய்திட்டேன்...
தானிய கிடங்கில் சேர்த்திருந்த
தானியங்களை உணவளித்து மகிழ்ந்தேன்...
உண்டு பிழைத்தன...

சுவைத்து மகிழ்ந்த நா
இப்பொழுது வறண்டு வெளிதள்ளியிருக்கக்கூடும்...
உயிர் பிரியும் தருவாயை எட்டியிருக்கலாம்...

இரட்சியுமென் பிதாவே...

அடிக்கு அடி துழைசெய்து
அயர்ந்துவிட்டோம்...
மீத்தேன் திட்டம்...
கார்ப்பரேட்டிற்கு குடிநீர்
படியளக்கும் திட்டம்...
மணற் கொள்ளை இன்னும் ஏராள
போராட்டங்களை முன்னெடுத்து
கிளம்பிவிட்டோம்...

கைவிடுங்கள் கரு மேகங்களை திரட்டி

மழை பொழியச் செய்யும் தவத்தினை...

இரட்சியுங்கள் எங்களை அல்லாவிடினும்
நீங்கள் அனுப்பிய வெண்புறாக்களுக்கு
ஒரு சொட்டு நீர் கிடைக்கவேண்டும்...

--- கிருபானந்த் நாமக்கல்

உனக்கெனச் சேமித்த
அத்துணை அதீத அன்புகளையும்
உன் நிராகரிப்பின் பலிபீடங்களில்
காவெனக் கொள்கிறாய்.

வழிதவறிய ஆட்டுக்குட்டியைப்
போல அலையுமென் அன்பு
நல்மேய்ப்பெரென உனைமட்டுமே
தேடிக் கதறுகிறது.

ஆசையே துன்பத்திற்கெல்லாம்
காரணமென நீ
அதற்குத்தான் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.

அதீத நிராகரிப்புகளே
சன்மானமாய் வழங்கப்படுமெனில்

அன்பின் மாம்சங்களும் குருதியுமே
புனிதமாய் விநியோகிக்கப் படுமெனில்

அன்பே அத்தனைச் சிலுவைகளிலும்
அறையப் படுமாயின்

மீண்டும் மீண்டும் உயிர்த்தொழாமல்
மரித்தே போகட்டுமது.

--- சுரேஷ் பரதன்

பேருந்துப் பயணங்களில்

அரசுப் பேருந்தொன்றின்
சாகசப் பயணத்தில்
கூட்ட நெரிசலில்
யாரோ ஒருவரின் கைப்பேசி ஒலி
ஊர்க்கதைகள் பேசி வரும்
இரு பெண்கள் எஃப் எம் ரேடியோவில்
ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
நேயர் விருப்பப் பாடல்
மழலை மொழியில்
தன் அம்மாவிடம்
பேசிக்கொண்டே வரும்
குழந்தையொன்றின் மழலைமொழி
எங்கிருந்தோ வந்த
மல்லிகைப் பூவாசம்
தூரத்தில் நின்று பயணிக்கும்
அழகிய பெண்
இவைகளில் எவற்றிலும் வயிக்கவில்லை
என் மனம்....
அவசரகதியில் ஓட்டிய வயிற்றுப்
பிச்சைக்காரனுக்கு
சில்லரை இல்லை என்று
வேகமாய் அகன்றுவந்த எனக்கு
யாரோ ஒரு பயணியிடம்
'சில்லரை இல்லையா?' என்ற
நடத்துனரின்
கோப வினா ஒன்று
பிச்சைக்காரனின் வினாவை
என்னிதயத்தில் ஈட்டியெனப்
பாயாமல் இருக்குமா என்ன?

--- அன்வர் மீல்தன், திருவண்ணாமலை

மெளன அடவிகளில் மனம்

உனக்கான கணங்கள்
உயிர்ப்புடன் இன்னும் இருக்கின்றன
மெளனம் தரித்த வனங்களின் ஊடே
எதையோ தேடி விரைகிறது
சத்தமற்ற ஒரு பொழுது

இரைச்சல் நிறைந்த சாலைகளுடே
கவனம் பதிந்தே இருக்கிறது
அடிக்கடி பக்கத்து இருக்கைகளில்
விழிகள் விழுந்தெழுந்து
மீண்டும் ஓர் ஏக்கப் பெருமூச்சில்
சாலைகளில் போய் விழுகின்றன

அடவிகளின் ஆர்ப்பரிப்பற்ற மடிகளில்
மனம் அமர்ந்து தியானிக்கும் பொழுது
திடீர் உறக்கம் கலைப்பவன்போல்
சடாரென நினைவுகளால் அறைந்து போகிறாய்
எங்கிருந்தோ பாறை மோதிவிழும்
அருவிகளின் ஓசைகளில்
என்னைச் சேர விடாமலேயே விரட்டுகிறாய்

செவியறையும் வாகன ஒலியெழுப்புகளில்
அடிக்கடி நிஜத்திற்கு வருகிறேன்
திடீரென ஏதும் வாகனம் நிற்கலாம்
தடுப்பம் மீறி சிறு விபத்தும் வரலாம்
எச்சரிக்கைகளில் மனம் விழிக்கிறது
வளசைகளில் இறுகிய கரங்கள்
வரவை மெய்ப்பித்தே நகர்கின்றன

ஒரு வாகன நெரிசலை
மனம் வேண்டிக் கொண்டே விரைகிறது
அடர்ந்த அந்தக் காடுகள் நோக்கி
அது விரைய!

--- முனியாண்டி_ராஜ்

நாங்கள்
நாதியற்றவர்கள் என்பதால்
ஒரு கந்தல் சேலையை
தீயிட்டு கொளுத்துவதைப் போல
நீங்கள் எங்கள் மௌனத்தை
சாம்பலாக்கி விடுகிறீர்கள்

பின்னர் எங்களையே எடுத்து
உங்களது பேராசை நெற்றிகளில்
பூசிக்கொள்கிறீர்கள் ..
சிவ வேடம் தரித்து
சீலர்களாய் பவனி வருகிறீர்கள்

எப்படியும்
நாங்கள் மறந்து விடுவோம்
எல்லாவற்றையும்!
இல்லாவிட்டால் ..
நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே
இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை
நினைத்து விட்டால்
என்று பாரதியை துணைக்கழைப்பீர்களே !

நான் மட்டும்
ஒரு மரத்தை கடந்து போகும்
காற்றை போல
உங்களை
கடந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்
ஓசைகள் எதுவுமின்றி!

--- கருணா (கருணாநிதி ஷண்முகம்)

கடற்கரையின் மணல் வெளியில்
காலார நடந்திருக்கும்..

தத்தி தத்தி நுரையள்ளி
தன் பாதம் நனைத்திருக்கும்..

கடைவாசல்களிலெல்லாம்
தோரணமாய்த் தொங்கியிருக்கும் ...

பிறந்தநாள் விழாக்களில்
தூக்கியெறியப் பறந்திருக்கும்..

பள்ளிக் குழந்தைகளின்
கையில் தவழ்ந்திருக்கும்..

காற்றில்லை என்றாலும்
சுருண்டாவது கிடந்திருக்கும்..

உன் கைக்கொண்ட சிகரெட்டின் சிறுபொறி பட்டு
கலையாமல் தான்கொண்ட
கர்ப்பம் வெடித்திருக்கும்..

பலவானே உன் திமிரால்
ஒரு பலூன் பலியானதே..

உனக்கு எனக்கு என
நமக்கு மட்டுமல்ல
பலூனுக்குமிருக்கறது
ஓர் மகோன்னத வாழ்க்கை...

--- ராம்பிரபு

சிறுவனது கிழிந்த சட்டையின்
ஓட்டை வழியே எட்டிப் பார்க்கிறது
வறுமை

--- இதயம் விஜய்

எனக்கும் வேண்டும் காதல் தோல்வி

வலிகள் பழக்கப்பட்டவைதான்..
அதன் வடிவங்கள்தான் அளப்பரியவை..!
காயங்களின்..ஆற்றுகைகள்..
எச்சில் தொட்டு வைப்பதிலயே தீர்வாகிவிடுகிறது..!!

ஒவ்வொரு வலியும்
ரசித்தவைகள்தான்..
சிலவகைகளின் கண்ணீர் உவர்ப்புக் கூட..
சுவைத்து சுவைத்து தெவிட்டியே விட்டது..!!
இன்னும்...
அருகாமையில் வரக் காத்திருக்கும்
சின்ன சந்தோஷங்களுக்கும்..
பெரும் பெரும் துரோகங்களுக்கும்
முகமன் தர தயாராகவே.....

காதல் தந்த களிப்பில்
நடுக் கடலின் அமைதியும் உணர்ந்து.. சூறாவளியையும்
கண்டாயிட்டு..
ஆனாலும்...
வேண்டும் காதல் தோல்வி..!!

நீரந்தர அழகைக்கும்..
நினைத்து நினைத்து
வரி வடிப்பதற்கும்..
பின்னொரு நாளில்
என் முதுமையின் தனிமையில்..
நினைத்து பார்த்து
மிகுதி கண்ணீரில் கரைத்து
வாழ் நான் தீர்ப்பதற்கு
கட்டாயம்
எனக்கும் காதல் தோல்வி வேண்டும்!!!!

--- அஃப்ரின் சியாத்

கம்பன், பாரதி
காளிதாசன்
கண்ணதாசன்
வைரமுத்து
உமர் கய்யாம்
ஷெக்ஸ்பியர்
பாப்லோ நெருடா
கலீல் ஜிப்ரான்
ஜான் கீட்ஸ்
அப்துல் ரஹ்மான்
அப்புறம் உன் கண்கள்
படிக்க நிறையவே இருக்கிறது

--- மணி_அமரன்

மடித்துக்கட்டும் நூலில் தான்
ஏதோ கோளாறு என நினைக்கிறேன்..
இல்லை இல்லை மூன்றாவது கெஜத்தில்
இம்மியளவு நிற விலகலிருந்தது
அதனால் கூட இருக்கலாம்..
ஒரு வேளை மடிப்புகளின் கூர்மை
பிடிக்கவில்லையே எனவே..
அட குஞ்சங்களின் முடிச்சுகளில்
நழுவலிருந்திருந்தது..
முந்தானைப் பூக்கொன்றில்
அவ்வளவு நேர்த்தியில்லை..
சுமந்த தோல்பட்டையை தடவியவாறு
விற்காமல் போன சேலைக்கான
காரணங்கள் ஒவ்வொன்றையும்
இரவு உணவுக்கு ஒவ்வொரு உருண்டை
சோறாய் விழுங்கிக்கொண்டிருப்பார்..
அந்தச் சேலை நெய்ய தான் கண்விழித்த
ராத்திரிகளை யாரிடமும் சொல்லவேயில்லை
எந்த உருண்டையிலும் அப்பா..!!

--- கனக கண்பவன்

சுமைதாங்கிக் கல்

வாயில வசம்பத்தேச்சு
நாக்கில நரம்பில்லாம
கையில வெளக்கமாத்தோட
பல்லு வெளக்குறதுக்கு முன்னயே
எட்டுக் கட்டையில
கழுவி ஊத்துவா
எங்க ஊரு எழுமனாச்சி கௌவி

காதப்பொத்திகிட்டே
ஊரே ஒதுங்கி நீக்கும்
சமாதானம் கூற வந்தா
சந்தி சிரிச்சுப் போகும்

வருடத்தின்
அந்த ஒரு நாளில் மட்டும்
அமைதி சொருபமாவாள்

நிறைந்து குளித்து
ஒழுங்கா தலைசீவி
நெற்றிநிறைய நீரு பூசி
அதீர்ந்து பேசாமல்
சின்ன வாய்க்காப்பாலத்துக்கு
மெள்ளமா நடந்து போவா

கொஞ்சவயசுப் பயசு
குத்தவச்சு ஒக்காந்திருக்கும்
சுமைதாங்கிக் கல்லை
மஞ்சளில குளிப்பாட்டுவா

பொண்ணையும
மண்ணப்பாக்காத பேத்தியையும
பிரசவத்துல காவு கொடுத்த
காலத்தை நினைச்சு
தன் கண்ணீரில நனச்சுவப்பா

அப்படியே மேல படுத்து
அழுது தீப்பா
வெயிலோ மழையோ
பனியோ காத்தோ
நாளு முழுசும் அந்தக் கல்லைதான் கதி

குசு குசுன்னு மகன்ட்ட பேசுவா
கண்ணீர் கல்மேலி
தரையை நனைத்திருக்கும்

இப்படித்தான் ஒரு நாளு
பஞ்சாயத்து பெரியவுக
பழம சொல்லி விட்டாக
கல்ல எடுத்துரச் சொல்லி
ரோடு அகலம் பண்ணுவதாக

ராவோட ராவா
சுத்த பத்தமா கல்லுபக்கம் போனா
கண்ணீரில்லை கம்பலைஇல்லை
சின்னபிள்ளைபோல
சிரிச்சுகிட்டே தூங்கிப்போனாள்

பெரிய கௌவி
செமைதாங்கிக் கல்லுமேல
செத்துப்போச்சாமடி
என
சாய்கொணத்துப்பக்கம்
பேச்சடிபட்டுச்சு

--- வன்னி

எங்கள் ஊரில்
தேவதைகள்
ஆட்டுக்குட்டியை ஆசீர்வதிப்பார்கள்
காதலனை சபித்தப்படி.....

--- ப. செந்தில் முருகன்

என் அடையாளம்

நான் ஹிந்து அல்ல
"மாமீசம்" சாப்பிடுகிறேன்..
நான் கிறிஸ்தவம் என்றிட முடியாது
"ஞானஸ்நானம்" பெறவில்லை
நான் இஸ்லாமும் அல்ல
"நவநாகரீக" ஆடை அணிகிறேன்

உடனே கேட்டு விடாதீர்கள்
எவனுக்கு பிறந்தாய் என்று
நீச்சயம் ஒரு ஆணுக்காய் தானே
இருக்க வேண்டும்.
அம்மா தான் அடையாளம் காட்டினாள்
"அப்பா" என்று.

உயர்ந்த சாதி என்றார்கள்.
அப்பாவிடம் தான் கேட்டேன்
என் ஜாதீ எதுவென்று
தயங்காது "பெண் சாதி" என்றார்
இன்றுவரை
நான் மாறவில்லை என் சாதியும் தான்

விரல் பிடித்து முதலில்
அ(ஆனா) தான் எழுத வைத்தார்கள்
இது என்ன என்றேன்
"தமிழ்" என்றாள் தாய்.
தமிழென்றால் என்னவென்றேன்
உன் "இனம்" என்றார்.
இன்று வரை
வெறுக்கவும் இல்லை
மறக்கவும் இல்லை
ஏனெனில் "தமிழ்" என் அடையாளம்.

--- எம். கயல்விழி
புழுக்கள் நெளியும்

புழுக்கள் நெளியும்
நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா?
அதைப்பற்றி யோசித்தால்
அசட்டுத்தனமாக இருக்கும்
அவை அருகினில் நெளியும்
பல காத தூரத்தில் திரும்பும்
அவை எங்கு இருக்கின்றன
என்பதைப் பொறுத்து அது அமையும்

ஆயினும் புழுக்கள்
எங்கும் நெளிகின்றன
ஒன்று உங்கள்
வயிற்றிலே தலைமயிரிலே
கூட நெளியலாம்
நீங்கள் உண்ணும் ஆப்பினில்
ஒன்று ஒளிந்து இருக்கலாம்
இவை நம் கண்ணில்
பல சமயம் புலப்படும்
மனதில் நெளிந்திடும்
புழுக்களின் பயணத்தை
கணமேயும் நிறுத்திடும்
ஆற்றல் உண்டோ நம்மிடம்

நாம் இருந்தாலும் இறந்தாலும்
புழுக்கள் நெளியும்
விருந்தாவது நாம்தான்
ஆயினும் பிறரை ஏன்
அற்பப் புழு என்கிறோம்

--- தா. ஜோ. ஜூலியஸ்

வீடு

சாணி மொழுகிய
வாடகை வீட்டின்
தரையில் தவழ்ந்துதான்
தொடங்கியிருந்ததாம் என் பயணம்.

வீடென்பது வெறும்
மண் செங்கல் குழுவையென்ற
கோட்பாட்டை உடைத்திருந்தது
தந்தை விவரிக்கும் வீட்டின் கனவு.

தூக்கனாங்குருவிக்கூட்டின்
நெடுங்கனவைப்போல்
எம்வீடும் இயற்கையின் வனப்பினூடே
உயிர்ப்பித்தது ஒர்நாள்.

வீட்டின் ஒவ்வொரு
செல்(ங்)களின் ஊடே
விரியும் என் தந்தையின்
வியர்வை வாசம்தான்
தியானத்தையொத்த
எம்உறக்கத்தின் ஆதாரநாதம்.

சாய்வு நாற்காலியில்
அமர்ந்தவாறு
சொந்த வீட்டில்
ஓய்வெடுக்கும்
தந்தையின்
தினத்தரிசனத்தில்
மிகமுக்கியமானது
நான் பிறந்த வாடகை வீடு.

அவ்வீட்டைக் கடக்கும் நொடிகளில்
அதன் வாசம் சுமந்து வரும்
காற்று எழுப்பிச்செல்லும்
இனம்புரியா வருடல்
உடலால் மரித்துப்போன
என் தந்தையின்
ஆன்மகீத எதிரொலியென
விசும்பும் மனம்.

ஆனாலும்
சாலையோர...
நடைமேடையில் உறங்கும்
வீடற்ற சக மனித உலுக்கல்
பொய்யென உரைக்கிறது
எல்லாக் கனவுகளையும்.

--- குமரேசன் கிருஷ்ணன்

பண்ணையாரின் தோட்டத்தில்
வறட்சி மேய்வதைக் கண்டு
மனம் காய்ந்து ஓடிந்த
தொழிலாளி
சல்லடையாய் மாறிய
தன் குடிசை
மேற்கூரை வழியே
வந்துவிழும்
சுடும் ஒளிச்சிதறல்களை
வெறித்துப் பார்த்தபடியே
படுத்துக் கிடக்கின்றான்
அச்சிதறல்கள் யாவும்
மழைத்துளியாகாதா என்ற
பெரும் ஏக்கத்துடன் !

--- ரத்தின முர்த்தி

வாய்த்திறக்காத கடவுள்கள்

பொறுமை தாய் மண் என்றார்கள்
அதனால்தான்
முகப் பொறுமையாய்
அவமானம் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான்

கட்சி கட்சியாய்
பிரித்துக்கொண்டவர்களால்
காட்சிப் பொருளாய்
படையல் ஆகிறான்

ஆண்டவன் திருத்தலங்கள்
அதிகப்படியான மண்ணில் எந்த தெய்வத்திற்கும்
கால்கள் முளைக்கவில்லை
அரசியல் கேவலங்களை
போய் காப்பாற்ற

குழந்தைகள் தெய்வத்திற்கு
தரிசனம்
செய்தார்கள்
தெய்வம் இன்னும் அப்படியேதான்
அமர்ந்திருக்கின்றன
எந்த
அவதாரமும் எடுக்காமல்

பாவங்கள்
இங்கேயும் அரங்கேற்றம் படுகின்றன
கிருஷ்ணன் தோன்றுவதெல்லாம்
கீதையில் மட்டும்தானா..?

நீதி வழுவா
நீதிபதி மண்ணில் நீதி இல்லை என்று உறுதிச்செய்ய
இன்னொரு மனுநீதி சோழனுக்கு
எங்கே போவது...?

எல்லாம் தலையிலும்

பதவி வெறி ஏறிக்கிடக்கிறது

வாய் மூடி செத்துக்கிடக்கிறது
ஐனநாயகம்
கண்ணுக்குத்தெரியாமல்

--- கா.இலட்சுமணன்

நடமாடும் நீழல்கள்

தூக்கத்தில் நடக்கும் வியாதி நம் நீழல்களுக்கு

நம்மை தூங்கவிட்டு விட்டு நள்ளிரவில்
எழுந்து நடமாட ஆரம்பித்துவிடுகின்றன அவைகள்

இணைபிரியாததில் இருக்கும் துயரத்தை சகித்தவை
இப்பொழுது சுதந்திரத்தை தன்னிச்சையாய் சகிக்கின்றன
நள்ளிரவில்

நினைவுக்குவியல்களின் பொதியல்கள் என
தூங்கிக்கிடக்கும் நம்மை
வேடிக்கை பார்த்து நகைத்து கடப்பவை
நம்முடையதாவும் இருக்கக்கூடும்

ஒரு உடலில் துயரத்தையும் மனதின் துயரத்தையும்
சேர்த்தே சுமக்கும் அவைகள்
சுகநீழல்களை தேடிப்போகும்
ஒரு அந்தரங்க உரையாடலுக்கான பொழுதில்

எதிர்பாராமல்
அதிர்கின்றன
காலாற நடந்து வரும் கடவுளின் திருவுருவ
நீழலைப்பார்த்து

--- தங்கேஸ்

நொடி முட்கள் நிற்பதில்லை

தொப்புள் கொடியை
வெட்டி விட்டவுடன் வாழ்வை
காலாவதியாக்கி விட்டாள்
கலாவதி அம்மா

மொழிகளால் கலந்த
கடலை இரண்டாக பிரித்தெடுத்து
நீந்தி கரைசேர்ந்தபோது
வானம் சட்டைப் பைக்குள்
நிலா எட்டும் தூரம்
நட்சத்திரங்கள் என் குடுவைக்குள்

நினைவுகளுக்குள்
ஊராயிருக்கும் இடத்தில்
அப்பா வாசலாகவும்
நான் அடித்தளமுமாக
வீட்டை கட்டினாள் அக்கா

பெருத்த இடைவெளிக்கப்பால்
தரையிறங்கியபோது
கண்கள் இருந்த இடத்தில்
கண்ணாடி
வியப்புடன் பார்த்தது

காலம்
சகோதரியின் வயதை
வெள்ளைக் குதிரைகளுக்கு
கடிவாளமாய் போட்டிருந்தன
குதிரையோட்டியின் விசையில்
நலிந்தும் இருந்தாள்

உயிர் விட்டு
அப்பா நட்ட மரம் கிளைவிட்டு
வளர்ந்திருந்தன
பூக்களும் காய்களுமாய்

போலிப் புன்னகைகளைத் தவிர
அவற்றில் எதுவுமில்லை
அப்பாவுக்கு நிகராய்

நிலைக்க இயலாத
வலியிடு வெளியில்
என்னை சுற்றும் உலகுக்கு
திரும்புகிறேன் நொடி முள்ளாய்!

--- ரோஷான் ஏ.ஜிப்ரி

அழுகரல்,
மண்ணைப் பிரிந்து வந்தும்
வாடிவதங்கி விருப்பம்
இல்லா முகாயில்
முகாயிட்டிருக்கும்
என் தோழர் சொன்னார்,
எந்நாட்டில்
சுதந்திரம் வாங்க போராடி
என் இன்னுயிர்
பிரிந்திருந்தால் இன்பம்
இன்பமே தோழரே,
இங்கு கூண்டு மயில்
ஆடி என்ன ஆடாமல்
என்ன என்று...

--- ச.ராஜ் (முத்தையதாசன்)

மாறி மாறி விழுகிறது
கூடைப்பந்தாட்ட வலையில்
சூரிய பிம்பம்

--- J.K.பாலாஜி

கதை ஒரு தொடர்கதை

ஒரு கவிஞனைப் போலவும்
ஒரு கனவானைப் போலவும்
இவன் கனவில் கதைத்தான்.

கதைச்சொல்லிகளும் கவனம் தப்பாது
கேட்டு கைத்தாளமிட்டதில்
விழுந்த ஒற்றை ரூபாய் போல்
இன்னும் பலமுறை காத்திருத்தலுக்குப் பிறகு
அவன் கைக்கு வந்தது
அன்றைய பொழுதுக்கான ரொட்டி.
அது புளித்தும் உப்பியும் இருந்தது
அதுபற்றிக் கேட்கவும்
அவன் திராணியில்லாதிருந்தான்.

கடைக்கு வருவோர்கள் அநேகர்
குதிரை சாரட்டுகளிலும்
கனகப் பட்டை நுகம் பதித்த
காளை மாட்டு சகடங்களிலும்
வந்து போனார்கள்.
இப்போது உங்கள் கைக்கடிகாரம்
முன்னூறு ஆண்டுகள்
முன்னோக்கியும் பின்னோக்கியும் பயணித்தன.

நமது அவன் சிகை குடுமி போட்டவனாகவும்
சிக்கென்று ஓட்ட வெட்டியவனாகவும் தோன்றினான்.

ஆனாலும் அவனின்னும்
ஆலய பள்ளிவாசல்களில்
நீன்றுகொண்டிருந்தான்.
ஆலய பள்ளிக்குள்ளிருந்த
ஆண்டவனை எழுப்ப அங்கிருந்த ஊழியர்கள்
சுப்பாபாதம் துஆ செயல் பாடித்
தோற்றுப் போனார்கள்.

--- கசீந்திரன்

அவனது வற்றாத மார்புகளைத்தான்
ஹைட்ரோகார்ப்பன் துளையிட
தேர்வு செய்கிறான் பெரியண்ணன்.
பூச்சூட்டுவதாய் சொல்லி
தீர் கொளுத்திய வெடிசரத்தை
அவன் தீயிரத் தீயிர
கூந்தலில் சிக்கவைத்தான்.
பச்சைமேனி பிளந்து
நரம்புருவி குழாய் பதிக்கிறான்.
தாகத்துக்கு தண்ணீர் மறுத்து
அவன்உதிரம் உறிஞ்சி பாட்டிலில்
அடைக்கிறான்.
வாழும் உரிமை மரபு மறுத்து
ஆளும் உரிமை கவர துடிக்கிறான்.

அவன் புன்னகை குஷ்டமென்கிறான்
நடனம் குற்றமென்கிறான்

வலிக்கிறதாம் அவனது தேசிய பீதாம்பரத்தை
மாதவிடாய் துணியாக்கி
அவன் விட்டெறியும் போதுமட்டும்.

--- குறிஞ்சி நாடன்

மதிப்பெண் பொருட்டு.
ஆளுக்கு கொஞ்சமென
பிய்த்துக் கொண்ட பின்...

சிறகுகள் தொலைந்து
பறத்தல் மறந்த பட்டாம்பூச்சிகள்
வண்ண சீருடையணிந்து
பள்ளி வாகனத்தில் பறக்கின்றன...

அம்மண
புழுக்களாய் மாறி...!

--- வணவை தூரிகா

சுருக்குக் கயிற்றின் வலிகள்

என் மரப்பிள்ளையை இழந்த பின் தான்
உணர் முடிந்தது சுருக்கு கயிற்றின் வலியை...

காதலியில்லை காதலியுமில்லை பெற்ற
தாய் தகப்பனின் கதறுகின்ற கண்ணீரின்
முன்னே...

அக்கா, அண்ணனின் அழகையும் உண்டு
கண்ணீரும் உண்டு பாசம் காட்டும் அவன்
மட்டும் இல்லை...

முதன் முதலாக உடல் கூறுக்காக குளிர் சாதன
அறையில் மீளாத்துயில் கொண்டுள்ளான்
உறவினரின் அழகையும் அறியாமல்...

உடல் கூறுக்காக சென்ற மகனின் முகத்தை
இறுதியாக பார்த்துவிட மட்டோமா என்ற
தாய் தந்தையின் ஒப்பாரி இதயமே இல்லாதவனையும்
கூட அழ வைத்துத் தான் விடுமே...

ஓடி விளையாண்ட தன் வீட்டு வாசலில் யாதும்
அறியாதவனாய் ஆறடி பெட்டியில் நீ துயில்
கொள்வதை நாங்கள் காண்பதற்காகவா சுருக்கு
கயிற்றை நீ தேடினாய்...

ஊரெங்கும் பூக்கள் தூவ கண்ணீரால் சூழப்பட்ட
உறவுகளுக்கு மத்தியில் அனைவரது உணர்வையும்
அறிய தெரியாது உணர்ச்சியற்று போனாயே...

சுறுக்கு கயிற்றால் உன் சகாப்தம் முடிவடைந்து
விட்டது ஆறடி குழிக்குள்ளே ஆனாலும் தாய்
தந்தையரின் கண்ணீர் மட்டும் என்றுமே
மறையவில்லை உன் நினைவுகளால்...

--- நெல்லை மு. அருண் சபரி

மரய நிதர்சனங்கள்

கற்பனை ஓடும்
கலங்களுக்குள் நேச
சித்திரங்கள்....!
புலம் பெயர்ந்த
இருண்மைக்குள் தடம்புரண்ட
விண்மீன்கள்....!
காலசக்கரங்களில்
விரவிக்கிடக்கும்
மரயப்பிழைகள்....!
மீதம் நிறைந்த
மனநிறைவில் எப்படியும்
நிறைக்கும் குறைகள்.....!
இட்டு நிரப்பும்
விந்தையின் வாச(க)ங்களில்
புது புது வெட்கக்கங்கள்....!
நழுவும் வெற்றிடங்களில்
நீண்டு புலரும் கனவுகள்....!
தொலையும் கட்டுக்குள்
காலம் கரைக்கா நனவிலிகள்.....!
மனம் சுமக்கும் கைகளில் மட்டும்
புது புது அர்த்தங்கள்.....!

--- ஆனந்தி ராமகிருஷ்ணன்

வாழ்க்கையை சலிப்போடு உருட்டிக்கொண்டு போகும்
சாமானியனாக அல்லாமல்
மகிழ்ச்சியாக முன்னோக்கி
தட்டி தட்டி கொடுத்தப்படி
திருப்பங்களில் மனம்தளராதது
சைக்கிள் டையரில்
வாழ்க்கையின் வட்டத்தை ஓட்டிப்போகிறான் சிறுவன்.

--- பி.கே.சாயி

என் வீட்டின் ஓரத்தில்
பதியமிட்ட மல்லிக்கொடி
பச்சிலை துளிர்ந்து
பசேல்வென வளர்ந்து வர
பசியெடுத்த கிடாவொன்று
வரும் நேரம் சொல்லாமல்
வாயை பிளந்து மென்று
உண்பதை
யார் தடுத்து? யார் நிறுத்த?

சாழிகள் கூட சமயத்தில்
சாகடிப்பார்களாம் ...

வேண்டுதல் பலிக்காத நேரம்
எல்லாருக்கும் உண்டென்று
சாழியே சொல்லும் கதைகளை
சாமானியனாக
கேட்டுக் கொண்டேன்

வரமே தராத சாழி
கிளம்புகையில்
எனை நோக்கி
நம்பென்று சொல்வதை தான்
நம்பாமல் இருக்கிறேன்
மல்லி வாசம் திண்ணைப் படி கடந்து
வாசல் நுழையும் முன்
ஏப்பம் விட்ட கருப்புகிடா
பசியாறி போனது அதன் போக்கில்

வந்து போக வேண்டிய
மண்ணில் மனிதம் நொந்து சாகிறது
இழப்புகளுக்கு
பிறந்த குழந்தையின் பால்வாசத்தில்
அலைந்து மொய்க்கும் " ஈ "

இறந்த சடலத்தின் மீது
நின்று வந்ததென்று யாரறிவார்

இறப்பென்பதை இவ்வளவு கனமாக
மாற்றியமைத்த பரம்பொருளுக்கு
சாகாவரம் என்றார்கள்
இனி என்னிடம்
பதியமிட்ட மல்லி விதையில்லை
என்பதனை
சாகாத சாழிக்கு
யாராவது சொல்லுங்களேன் .

--- இவன் தங்கா

வாழ்வதற்கு எதுவுமில்லாததாய்
வாழ்ந்துபோனதாக சொல்லிக்கொள்ளும்
கனவுகளில் கற்பனை கொண்டு
வார்த்துவிட்டு போனது
இலைச்சருகொன்றின் எதார்த்த
முனகல்!

நான் மட்டுமல்ல நீயும்தான்
உடமைகளற்று உரிமைகளற்று
பசிக்கென்று அலைவதாய்
தூரத்துகானல் நீரை முகர்ந்து
பார்க்க விரைந்தோடும் மான்போல
வேகம்!

சூடுதணியாப் பாதைகளின் வன்மத்தால்
மென்பாதங்களில் கொப்பளிக்கும் வெப்பத்தில்
கதிரவனில் தெறித்த உஷ்ணத்தில்
மூச்சிறைக்க ஓடியும் முடிவில் வென்றது
வைராக்கியம்!

--- கோவை சசிக்குமார்

வெளிநாட்டில் இருந்து வாங்கி வரப்பட்ட
நீளமான சாக்லேட் ஒன்று
என் கைகளுக்கு கிடைத்தது

உருகி குழைந்து போகாமல் இருக்க பி
ரிட்ஜில் வைக்கவேண்டிய அதை
பிரம்மச்சாரிகள் வாழும் விடுதியின்
பீரோவுக்குள் வைத்திருந்தேன்

கதவு திறக்கும் போதெல்லாம்
வாசம் வந்து என்னை உசுப்பவில்லை அது
அழும் குழந்தையைப்போல யாராவது
எடுப்பார்களா என ஏங்கவில்லை அது

எழுதி முடித்துவிட்டு வைத்த முற்றுப்புள்ளியைப்போல
ஏதும் செய்யாமல் இருந்த அதை
இரண்டு நாள் கழித்து எடுத்து பிரிக்கையில் மூலை
மடிப்புகளில் ஒட்டியபடி வழிகிறது

எனக்கென கைநீட்டும் குழந்தையோ
எனக்கு வேண்டாமென சொல்லும் அம்மாவோ
பெரிய பீஸ் எனக்கென்னும் தங்கையோ
அடித்து பிடுங்கி தின்னும் நண்பனோ
இதழோரம் வழிய சுவைக்கும் காதலியோ இல்லாமல்

தனியாக உண்ணும்போது நாக்கில் ஒட்டவே இல்லை
அந்தச் சாக்லேட்டின் சுவை

--- தனபால் பவானி

கன்றுக்கு விடாமல்
கறந்தபால்
நந்திக்கு

--- ஆடலரசன்

இலக்கணம் மாறிய கவிதை
என்கிறாய்.....

எழுத்துப்பிழைக்கொண்ட வாசகம்
என்கிறாய்....

வரையறையற்ற சிந்தனை
என்கிறாய்....

யதார்த்தமில்லாத கட்டுரை
என்கிறாய்....

பிரித்து அர்த்தம் காண இயலா
வார்த்தைகள் என்கிறாய்..

சட்டதிட்டம் சொல்கிறாய்....

சட்டங்கள்
எனக்கு தோதுபடவில்லை....

காட்டில் ...
பாடி திரியும் வானம்பாடி நான்...

ஆப்பில் ... செர்ரி பழங்கள் என
தேடவில்லை

சில நாவல்களையும்
வேப்பம்பழங்களும் போதும்....

நான்...
இன்னும் ...
ஒரு பாடல் பாட.....!!!!

--- மனோஹரி

பேரலைச் சிதைவு

ஒருவழியாக படிக்கட்டுகளுக்கென
ஒரு பிரமாண்டம் இருப்பதாக
காலம்
ஒப்புக்கொண்டுள்ளது
இறங்கும்போதும் ஏறும்போதும்
விசாலப்பட்டு தம் பேருரு காட்டி
பிரம்மிப்பூட்டுபவை அவை

காற்றில் ஒருமுறையும்
மழையில் மறுமுறையும்
கூடு விழுந்து தூசியாகிவிட
மீண்டும் குச்சிப்பிடித்து இழைக்கும்
எம்மீலுள்ள சிறு பறவைக்கு
பூர்வீகம்
நம்பிக்கையெனக் கொள்க

வயலுக்குச் சுருக்கிட்டு
காலம் நாகரீகமெனக் கொக்கரிக்க
நானிங்கு
தொட்டிச்செடியாகிவிட்டதில்
நீங்கள்
வருத்தப்பட என்ன இருக்கிறது

இப்படியான பேரலைச் சிதைவு
தங்கள் கரைகளுக்குமானது எனும்
எம் கூற்றுக்கு மன்னியுங்கள்
மேலும் ஒரு இழப்பு
வலை வீச எத்தனித்திருக்கும்
வானம் தாழ் திறக்க
ஆயத்தமாகும் இவ்வேளையிலும்..!

--- காடன் (சுஜய் ரகு)

விழிகளில் விழுந்து மனத்தினுள் நிறைந்து
---விருட்சமாய்க் காதலும் வளரும் !
மொழிகளும் மறந்த இதயமும் சிலிரக்க
---முகமதும் நிலவென ஒளிரும் !
பொழிந்திடும் மழையாய்ப் புத்துணர் வூட்டிப்
---புதுமைகள் புரிந்திடும் நீதமும் !
எழிலுற விளங்கும் இளமையின் துடிப்பில்
---எழுதிடும் கவிதையில் உருகும் !

பனிங்கென மின்னும் கதிரொளி தன்னில்
---பனித்துளி சிரிப்பதைப் போலே
கனிப்புறும் நெஞ்சம் கவலைக ளின்றிக்
---கற்பனைச் சிறகினை விரிக்கும் !
ஒளிர்ந்திடும் சுடரின் அழகினை யொப்ப
---உளமதில் பொன்னொளி பரவும் !
தளிர்னைத் துளிர்ந்துக் கனிந்திடும் காதல்
---தனிமையில் கனவினில் மிதக்கும் !

காதலில் திளைக்கும் காளையர் உள்ளம்
---கன்னியின் பார்வையை விரும்பும் !
காதலைச் சொல்ல வார்த்தைகள் வற்றாக்
---கண்களால் காவியம் பேசும் !
காதலே கவாசக் காற்றெனக் கொண்டு
---காலமும் வாழ்ந்திடத் துடிக்கும் !
காதலின் நேசம் கலங்கரை விளக்காய்க்
---காட்டிடும் வழியினை நன்றே !!!

--- சியாமளா ராஜசேகர்

பட்டது மரம்
பச்சையாக்கிச் சென்றன
கிளிகள்!

--- பவானி

சுயநலத்தினை மிகக் கொண்டு
வெட்டி வெட்டி சாய்க்கிறீர்கள்
என்னை

ஒரு முறையாவது
விதைத்திருப்பீர்களா?
நீருற்றியிருப்பீர்களா ?
உரமாவது?

'உன் முச்சில் இருக்கிறேன்
உன்னோடுதான்' என்ற
காதல் வசனம் களைந்தொழி

உன் முச்சம் அவள் முச்சம்
என் மரத்தினது என்று
உண்மை பேசு

உனக்கென் இலைகளால்
வெண்சாமரம் வீசுகிறேன்
உன் இறுதிக்கும்
என் ஆறடி மடி தருகிறேன்
நீ அமர
நீ துயில
நீ பொருளமர்த்த
நீ வாசிக்க

என் கிளைகளால்
நீ விடும் விஷக் காற்றினை
என்னுள் உறிகிறேன்
தேர்ந்த ஒரு நண்பனைப்போல

நீயோ என் எதிராளியாய்
என் குலத்து
வேரறுக்கிறாய்

நான் சாய்ந்தாலும்

எப்படியோ கிளைக்கிறேன்
சூரிய நிழலில் அநிச்சைச் செயலாய்

வீழ்ந்தாலும்
விதையாய் வீழுவே
விருப்பு

எழுந்தால்
விருட்சமாய் எழுவேன்
கிளைக்கைகள்
விண்தாண்டிட

என் சந்ததியை
நான் தான் காக்கிறேன் என
இனி மார் தட்டிக்கொள்ளாதே
மனிதனே!!

நாங்கள் என்றுதான்
சுயநலமாய் வாழ்ந்திருக்கிறோம்
உன் போலே, சொல்?

--- மகேசுவரி செல்லையா

கொளுத்தும் வெயிலில்
நெரிசல் மிகுந்த
பேருந்திற்குள்
சேலையும் விலகிடாது
பிடிமானம் நழுவிடாது
ஒரு முறையேனும்
பயணம் செய்து
பார்த்துவிட்டு
உரசுங்கள் அவளை...

--- நித்யா

வேண்டும் கொஞ்சம் பொழுது

பாரதிக்கு
காணிநீலம் அதில் பத்துப்பதினைந்து
தென்னைமரங்களுடன்
பாட்டுக்கலந்திட
பத்தினிப்பெண் வேண்டும்

சுந்தர ராமசாமிக்கு
லோசன் மணக்கும் பாத்தும்
இன்னபிற வகையறாக்கள்

நகுலனுக்கு
வெற்றிலைப்பாக்கு கூடவே
போத்தல் சிகரெட் இத்யாதிகள்

ஞானக்கூத்தன் அபி போன்றவர்களுக்கு
எப்படியோ

எனக்கு
எழுந்த திலிருந்து படுக்கையில்
விழுவதுவரை
ஏதோ ஒரு வேலையால்
எழுதமுடியாமல் போன...
கருப்பையை சுரண்டி
கழிவறையில் கரைந்த
தன் வலியை எழுதச்சொன்ன
பெண்சிகவின் குரலை

எழுதேன் எழுதேன் என்று என்னை
நச்சரித்துக்கொண்டேயிருக்கும்
அந்தக்குரலை
மறந்துவிடக்கூடாடுதன
நான்
மன னித்துக் கொண்டேயிருக்கும்
அந்தக்குரலை
எழுத்தாய் மாற்ற

தாளும் கையுமாய்
தனிமையிலமர
கொஞ்சம் பொழுது வேண்டும்.

--- சக்தி அருளானந்தம்

அந்த
ஒற்றை நீர்பரப்பின்
மீதமர்ந்து யாசிக்கிறேன்
எனக்கு
யாதுமாகி நீயே வேண்டுமென

எட்டாத்தொலைவில்
இருப்பதாய் சொல்லும்
சன்யாச சாமிகளிடத்தில்

வரமளித்த வாகசகத்தை
நீயே பெற்று தந்துவிடு
கசக்கபடாத காதல்
கடிதமாய்

உன் மேனி முழுவதும்
மணம் பரப்பும் அந்த
மந்திரச்சொல்
என் நாபியினை நடுவனாக்கி
வெளிவரும்
முர்க்கத்தனயில்லா முச்சுகாற்று

மிச்சயில்லா யாகசகத்தில்

விடியலை எழுப்பிவிட்டு
வீதி உலா போகிறாள்
ஒரு தேவதை

--- விஜி

அம்மன பழமொன்றியுக்கள்

காலின் கீழ் போட்டாலும்,
கண்ணீரில் கரையாத கவலை...

" ஈடுகட்ட முடியா பேரிழப்பு"
(கவலைக்கு மருந்து அதனைக் காலின் கீழ்
போடுவதுதான்)

செத்த சிங்கம்,
கழுதைகள் அரியணையில்...
" காட்டு தர்பார்"
(செத்த சிங்கத்தை கழுதைகூட உதைக்கும்)

தடுக்கி விழுந்த அறிவாளி,
பலமாய் மெரினாவில்...
" தியான மண்டபம்"
(அறிவாளி தடுக்கி விழுந்தால் பலமாகத்தான்
விழுவான்)

மற்றவர்களை அச்சுறுத்தியவர்,
அச்சத்திலே வாழ்ந்திருக்கிறார்....
"இரும்பாய் தெரிந்த துரும்பு"
(யார் மற்றவர்களை அச்சுறுத்துகிறாரோ, அவரே
மிகவும் அச்சத்திலிருக்கிறார்)

--- ராஜா ஆரோக்கியசாயி

எங்கோ ஒரு அடுப்பு
புகைந்து கொண்டிருக்கிறது...

உலைக்கு
அரிசி இல்லாமல்...

--- சகா

நினைவில் காலூன்றிய பந்தலில்
மேய்ந்து கொண்டிருந்தன ஆடுகள்
மாசிக்காற்றின் கன்னம் வருடிக் கீழ் வீழ்ந்தன
செம்பழுப்புச் சிதறல்கள்
மடி விட்ட மருக்கையொன்று தம் மூச்சில்
நிலச்சூடொதுக்கி அசை போட்டது கொடிகளின்
கைகளாய் விரிந்து ஓய்ந்த சருகுகளை எம் ஃபார்மிங்
குழிகளாய் போர்வெல் துளையிட்ட இடத்தில் நனைந்த
ஈரத்தில் நா நனைத்த ஆடுகள்
அந்தியின் மஞ்சளுக்கு ஒத்தூதிய கவடுகள் சிறுநீர்ச்
சுழலாய் சுரக்காத முலை மீது நிலா தகிக்க
அதெனாளியில் மடிமாற்றிப் பசியாறுகின்றன குட்டிகள்

--- கார்த்திகேயன் மாகா

உணவு உட்கொள்ள
உணவகத்தை நூடும் தருணம்
பசியை துரத்திய உணவிற்கு
பணத்தை கொடுத்து
பரிமாறியவர்க்கு
கெத்தாக டிப்ஸ் கொடுத்து
நம் எச்சிலையை
எடுத்தவர்களுக்கு
புண்ணியத்தை
விட்டுக்கொடுப்பதை
தவிர வேறென்ன
இருக்கு
கொடுப்பதற்கு

--- புன்னகை பூ ஜெயக்குமார்

நிறங்களற்ற கூட்டுக்குள்ளிருந்தே
புழுக்கள் பறக்கின்றன
வண்ணங்களோடு.

--- சேலம் சீனிவாசன்

கணவன் தேநீர் கேட்டவுடன்
மூடி வைக்கப்படுகிறது
புத்தகம்!

கிழிந்த சேலையுடன்
தைக்க வந்திருக்கிறாள்
பிள்ளைக்குச் சீருடை!

அண்ணனின் மறுமணம்
மேடையில் நிராகரிக்கப்படுகிறாள்
கைம்பெண் தங்கை!

--- முகில் வேந்தன்

அவ்வளவு எளிதாகத் துடைத்தெரிந்து விட்டு
போக முடியவில்லை என்னால்
முதன்முதலில் என்மீது வீசிய பார்வையை

உன் பார்வை
கண் வழியாக மட்டுமல்ல
சூரியக் கதிர்களைப் போல
தோல் வழியாகவும் நுழைந்து
தோற்றுவித்து விடுகிறது
காதல் வைட்டியினை

--- ப.குணா

நியாயத்தின் கூர்களை மழுங்கடித்து
உங்களுக்கு ஏற்ற நீதி ஒன்றைச் சமைத்து
நடு வீதியில் இலைபோட்டு
உண்ணும் உங்களிடம்
எச்சியிலைக்காகக்
காத்துநிற்கும் நாய்கள் மட்டுமே
வாலாட்டும்!

--- அகத்தின் அழகு ரெஜி

ஆடிக்கொண்டே இருந்த
பாம்பின் வாயில்
மகுடியைக் கொடுத்தான்
ஊதிக் களைத்தவன்
ஊதத் தொடங்கிய பாம்பு
அவனை ஆட்ச்சொல்லி
எடுத்த படத்தில்
சீறி ஆடியது
அதன் களைப்பு.

--- வினோத்குமார்_பா

இரையைத் தேடி
மீன்களும்.

மீன்களைத் தேடி
தூண்டில்களும்.

ஒரே ஆற்றில்தான்
நீந்துகின்றன.

--- ஜி.பி.இளங்கோவன்

கடவுளைக் கும்பிப்பட்டு வெளியே
வரும் மனிதனைப் பார்த்து
கடவுளே தர்மம் என்கிறான்
பிச்சைக்காரன்....

கேட்காமவே நிறைகின்றது
கேரவில் உண்டியல்கள்....

--- அன்பு

வீடுகளின்
புறம் மறைக்க
இருக்கும்
அகத்தின் வளாகத்தைக்
கிளறிப் பார்க்க முயலும்
நீங்கள்
வருந்த கூடும்,
பிறர் மீது எறிந்த குப்பைகளின்
அவல
துர்நாற்றம்,
உங்களுடையதென்று
தெரியும் போது...!?

--- கா.அயீர்ஜான்

கிழக்குக்கும்
மேற்குக்குமான
தூரத்தை கணப்பொழுதில்
கடந்து விடுகிறேன்
உன் கண் அசைவில்!

--- மாறிகார்த்தி

நீயும் நானும்
பரிமாறிக்கொண்ட..
மிஸ் யூ க்களை..
நம் தாய்மொழியில்..
மொழி பெயர்த்து
பார்த்தேன்..
அதீத அன்பு..
ஆன்மாவை விட்டு..
விலகிப்போன
வலியொன்றை
உணர முடிந்தது...

--- எம்.செல்வகணேஷ்

விழுந்தே வாழ வைக்கிறது
மரங்களை
மனிதர்களை
மழை...

--- புதூர் ராஜ்குமார்

சிறு மொட்டுக்களை
கசக்கி எறியும்
கயவர்களுக்கு தெரியாது
"அம்மா" என்பதன்
முழுமையான அர்த்தம்!!

--- பிரதீ

என்னைதான்
கட்டிப்போட்டு விட்டாய்
என் எழுதுகோலையாவது
அவிழ்த்துவிடு
எதையாவது
கிறுக்கிக் கொள்கிறேன்

--- குடந்தைகோ.பாலமுருகன்

மகன்களை பெற்ற
அப்பாக்களுக்கு மட்டும்தான் தெரியும்..,
சிறை வைக்காத
சில்லறைகளுக்கு
சிறகு முளைக்கும் என்று..!

--- மத்துகமை செல் வா கவி

காலமானான் கணவன்
கனவானது மல்லிகை
கைம்பெண்ணுக்கு...

--- ஏசூர்